

POKOJ i DOBRO

4/2023
ISSN 1664-3233

KWARTALNIK FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH

REGIONY: BIELSKO-ŻYWIECKI, CZĘSTOCHOWSKI, KATOWICKI, LUBLINIECKO-TARNOGÓRSKI, RYBNICKI

<http://fzskatowice.pl> www.fzspolska.pl

GRECCIO 1223

OBRAZY AUTORSTWA CARMELA CIARAMITARO W PANEWNIKACH – WYWIAD Z ARTYSTĄ MALARZEM NA SS. 4-5

zdjęcia: Tobiasz Gruchel

Święty Franciszek – posłaniec Bożego pokoju
(obraz na ścianie w części gościny klasztoru)

Dzień dobry, dobrzy ludzie – Buon giorno, buona gente
(obraz namalowany na ścianie w starym refektarzu)

PREMIERA FILMU O BŁ. ANIELI SALAWIE „Z NADMIARU MIŁOŚCI” – SIEPRAW, 24 PAŹDZIERNIKA 2023 R. (s. 18)

Od lewej: ks. Krzysztof Jan Gryz i s. Marta Sieńska OFS,
o. Piotr Cuber OFMConv, o. Marian Michasiów OFMConv

Autorzy filmu z s. Emilią Nogaj, przełożoną narodową FZŚ,
i s. Leokadią Puto, radną narodową

DRODZY CZYTELNICY

Za nami 29 listopada, czyli dzień rocznicy zatwierdzenia Reguły św. Franciszka, której jubileusz 800-lecia świętowaliśmy w tym roku. Natomiast przed nami obchody 800. rocznicy misterium Bożego Narodzenia w Greccio. Z tej okazji na okładce prezentujemy dzieło Carmela Ciaramitaro, malarza z Terni, odnoszące się do tego faktu. Obraz zamówili franciszkanie z Panewnik jako dar jubileuszowy. Z tymże artystą gwardian klasztoru przeprowadził wywiad, który zamieszczamy w tym numerze. Z rozmowy dowiemy się m.in. o symbolice tego obrazu. Tematykę związaną z wydarzeniami w Greccio zamyka 2. część tekstu o *betlyjce*, który powstał na kanwie listu papieża Franciszka „*Admirabile signum*. O znaczeniu i wartości żłóbka” (o Bożym Narodzeniu w Greccio pisaliśmy w nr. 4/2014, a o sanktuarium w Greccio w nr. 4/2015).

Przed nami również kolejne rocznice Franciszkańskiego Osiemsetlecia 2023–2026. Zwracamy uwagę na relację z obchodów święta Stygmatów św. Franciszka w Regionie Bielsko-Żywieckim, ponieważ od tego wydarzenia rozpoczęła się tam peregrynacja ikony *Pana Jezusa w objęciach św. Franciszka*, która zakończy się (w kościele pw. Stygmatów św. Franciszka w Koszarawie Bystrej) 17 września 2024 roku, kiedy to przypada 800. rocznica otrzymania stygmatów przez św. Franciszka z Asyżu.

Ponadto polecamy rozważania: o napomnieniu 16, mówiącym o czystości serca, czy o imieniu z okazji wspomnienia Najświętszego Imienia Jezus. Polecamy także relację z premiery filmu o bł. Anieli Salawie *Z nadmiaru Miłości* (poświęconego życiu i duchowości patronki FZŚ w Polsce), która miała miejsce 24 września 2023 roku w Sieprawiu, miejscu narodzin błogosławionej. Twórca tego dzieła został zaproszony na spotkanie braterskie FZŚ w Panewnikach z okazji uroczystości św. Franciszka, podczas którego obejrzano również wspomniany film.

Ponadto w „Wydarzeniach ze wspólnot regionów” przedstawiamy relacje ze spotkań braterskich z różnych okazji, m.in. jubileuszy wspólnot FZŚ: 95-lecia w Lublińcu i 50-lecia w Jastrzębiu-Zdroju.

redakcja

Z okazji 800. rocznicy „Bożego Narodzenia w Greccio”, przeżytego przez św. Franciszka z Asyżu, **Ojciec Święty udziela przywileju odpustu zupełnego** pod zwykłymi warunkami od **8 grudnia 2023 r.** – uroczystości Niepokalanego Poczęcia NMP, do **2 lutego 2024 r.** – święta Ofiarowania Pańskiego, **dla wszystkich wiernych**, którzy nawiedzą kościoły prowadzone przez rodziny franciszkańskie na całym świecie i zatrzymają się na modlitwie przed ustawionymi tam szopkami. Również ci, którzy są chorzy lub fizycznie niezdolni do przybycia, mogą także skorzystać z daru odpustu zupełnego, ofiarując swoje cierpienia Panu lub wypełniając pobożne praktyki.

Redakcja:

Rada Regionalna FZŚ Region Katowicki
Przełożona s. Ewa Ochman

Zespół redakcyjny: s. Ewa Ochman
s. Maria Pietyra, o. Miron Górecki OFM
zdjęcia red. s. Leokadia Puto
Współpraca: s. Aleksandra Gruszka
s. Bożena Karkoszka

Redakcja i korekta: s. Maria Pietyra
Konsultacja: o. Ariel Kucia OFM

Materiały do kwartalnika prosimy przesyłać na e-mail: miriamkorpud@gmail.com

Konto FZŚ Regionu Katowice:
Bank Zachodni WBK
34 1090 1779 0000 0001 3628 7622

Za zgodą Ministra Prowincjalnego Prowincji Wniebowzięcia NMP w Katowicach-Panewnikach Do użytku wewnętrznego FZŚ

Zdjęcia nieopisane pochodzą z zasobów redakcji i wspólnot FZŚ

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiacji tekstów oraz zmiany tytułów.

DTP i druk:

FPR „MACGRAF”
40-719 Katowice, ul. Zadole 35
www.macgraf.pl

W NUMERZE

Franciszkańskie Osiemsetlecie 2023–2026

- 4 | Wywiad z Carmelem Ciaramitaro, artystą malarzem
- 7 | Jubileusz 800. rocznicy wydarzeń w Greccio (cz. 2)
- 10 | Rozważanie o *Regule zatwierdzonej* (4)
- 14 | Jeszcze o Fonte Colombo
- 16 | Świętować rocznicę Bożego Narodzenia w Greccio (1223–2023)

Pisma św. Franciszka

- 12 | *Napomnienie 16.* – Czystość serca
- 13 | Nasza postawa serca

W nurcie formacji

- 14 | Życie franciszkanów świeckich Regułą FZŚ (4-ost.)

Rozważanie słowa Bożego

- 16 | Wspomnienie Najświętszego Imienia Jezus
- 17 | Kalendarz liturgiczny

Wydarzenia – informacje – komunikaty

- 18 | Premiera filmu o bł. Anieli Salawie „Z nadmiaru Miłości”
- 19 | List Przełożonej Narodowej FZŚ

Z życia wspólnot regionów (ss. 21–34)

- 30 | Odeszli do Pana
- 34 | Terminy rekolekcji i szkoleń w regionach

Materiały do kwartalnika do numeru 1. prosimy nadsyłać do redakcji **do 15 stycznia 2024 roku.** (Cykl produkcyjny naszego pisma trwa ok. 6 tygodni).

Centenario Franciscano

Z okazji 800. rocznicy misterium Bożego Narodzenia w Greccio franciszkanie z Panewnik zamówili specjalny obraz, jako dzieło jubileuszowe, który namalował Carmelo Ciaramitaro – artysta z Terni. Poniżej prezentujemy wywiad z Carmelo, który przeprowadził br. Sergiusz M. Bałdyga OFM.

ŚWIĘTY FRANCISZEK POMÓGŁ MI ZBLIŻYĆ SIĘ DO JEZUSA

Sergiusz Bałdyga: Carmelo, czy jesteś po raz pierwszy w Polsce?

Carmelo Ciaramitaro: – Odwiedziłem już Polskę kilka lat temu i wtedy też byłem pod wielkim wrażeniem pobożności Polaków oraz żywotności ich wiary.

Jak to się stało, że Twoim pierwszym przystankiem są Katowice?

– Mój przyjazd do Katowic zawdzięczam pięknej przyjaźni z Tobą. Zaprosiłeś mnie do Katowic-Panewnik na krótki pobyt, podczas którego mam zamiar zostawić tutaj jakąś pamiątkę po sobie. [śmiech]

Opowiedz nam, jak odkryłeś swój talent malarski.

– Mój talent do malowania jest tak naprawdę darem i stąd czuję się powo-

łany do tego, aby nim się dzielić i go realizować. Odkryłem tę skłonność do sztuki jako dziecko, ale dopiero jako dorosły zdałem sobie sprawę ze znaczenia tego daru.

Skąd wzięła się inspiracja do malowania świętych, zwłaszcza św. Franciszka z Asyżu? Czy mógłbyś powiedzieć coś o swoich relacjach z braćmi mniejszymi?

– Moja sztuka malarska jest inspirowana franciszkanizmem. Święty Franciszek ze swoim krystalicznie czystym ideałem ewangelicznym pomógł mi zbliżyć się do Jezusa i stał się moim wzorem do naśladowania. Prawdopodobnie mój franciszkański wybór w sztuce wynika z powołania zakonnego, które zrodziło się w mojej rodzinie,

i mojej relacji z braćmi, których uważam za rodzinę.

Jakie przesłanie chcesz przekazać poprzez swoją sztukę?

– Przesłanie św. Franciszka. Sztuka od zarania dziejów powstawała jako język komunikacji. Można powiedzieć, że jest rodzajem hermeneutyki uczuć religijnych człowieka. W przeszłości, około XI i XII wieku, sztuka sakralna była nazywana Biblią ubogich. Dziś na świecie szerzy się inny rodzaj ubóstwa i czuję osobistą potrzebę głoszenia Ewangelii językiem piękną.

Czy masz jakiegoś malarskiego mistrza, który ma dla Ciebie szczególne znaczenie?

– Z pewnością moim mistrzem malarstwa jest Giotto. Swoimi freskami w górnej bazylice św. Franciszka w Asyżu przedstawił plastycznie nie tylko życie świętego, ale i samą duchowość. Tak więc Giotto jest zdecydowanie ważnym punktem odniesienia dla rodziny franciszkańskiej. Jest taki cytat Celliniego, który mówi, że Giotto przetłumaczył w sztuce grekę na łacinę, ponieważ wychodząc od tradycji Wschodu, „uzachodnił” sztukę wschodnią, uczynił ją trójwymiarową i przybliżył ją nam. Dlatego podoba mi się Franciszek, którego pokazuje Giotto, gdyż wyłania się zarówno jego świętość, jak i człowieczeństwo. Stąd Giotto z pewnością jest malarzem, do którego się odnoszę.

Wiem, że poza malarstwem jesteś zafascynowany muzyką. Co muzyka mówi o Tobie?

– Muzyka, podobnie jak malarstwo, jest wyrazem mojego wnętrza. Mogę powiedzieć, że często przekładam na muzykę to, czego nie mogę wyrazić malarstwem, i odwrotnie.

Namalowałeś dla nas – braci w Panewnikach – obraz św. Franciszka z Dzieciątkiem Jezus. Czy mógłbyś nam opisać to dzieło?

– Obraz namalowany dla panewnickiego klasztoru powstał na zamówienie z okazji 800-lecia szopki w Greccio. Dzieło przedstawia, jak w symbolicznej przypowieści, całe życie św. Franciszka upodobnione do tajemnicy Chrystusa. Franciszek jest przedstawiony ze stygmatami i Dzieciątkiem z Betlejem w ramionach przy grocie. Dzieciątko Jezus owinięte w bandażę przypomina o Jego zbawczej śmierci, przywołując kanony tradycji wschodniej. Próbowałem to połączyć z bizantyjską tradycją, w której jaskinie mówią w pewien sposób o śmierci i ciemności, z których Chrystus wyłania się lśniący, a następnie zwycięski. Według duchowości franciszkańskiej Franciszek widział w jaskiniach, w których się ukrywał, rany Jezusa. I naprawdę chciałem go umieścić w tej jaskini, aby przypomnieć, że ukrywanie się Franciszka, podobnie jak ukrywanie się Jezusa, ukazuje nam postawę czy-

niącego się małym (w sensie pokornym) w naszym człowieczeństwie. Podobnie jak i jaskinia, która przypomina grób Chrystusa, i odpowiednio jaskinie w Greccio, gdzie zwykł przebywać św. Franciszek. Przesłaniem są także uczucia Franciszka, uczucie słodyczy i drżenia, którego Franciszek doznaje podczas dwóch fundamentalnych wydarzeń w swoim życiu. Doświadczenie Greccio to więc pragnienie przeżycia tego, czego Jezus doświadczył w noc betlejemską. Wreszcie po lewej stronie dzieła znajdują się osioł i wół trzymający w py-

skach pergamin wskazujący datę jubileuszu franciszkańskiego, który aktualnie przeżywamy.

Czy modlisz się przed rozpoczęciem pracy nad obrazem?

– Przed rozpoczęciem pracy z pewnością wzywam Ducha Świętego i oczywiście wzywam Matkę Bożą, św. Franciszka. Czasami czytam także fragment z Ewangelii czy ze źródeł franciszkańskich, a potem korzystam również z pomocy muzyki, zazwyczaj sakralnej, aby lepiej wejść w pracę.

CARMELO CIARAMITARO – włoski artysta malarz ur. 7 listopada 1985 roku w Palermo na Sycylii (Włochy). Ukończył teologię dla świeckich; specjalizował się w teologii sakramentalnej. Od trzech lat uczy religii w szkole w Stroncone (prowincja Terni). Należy do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Jest autorem kilku obrazów dla klasztoru w Panewnikach: *Święty Franciszek z Dzieciątkiem* (obraz na płótnie znajduje się w ruchomym żłóbku), *Święty Franciszek – posłaniec Bożego pokoju* (obraz na ścianie w części gościnnej) oraz *Dzień dobry, dobrzy ludzie* (*Buon giorno, buona gente*), który również namalowany jest na ścianie w starym refektarzu. Natomiast dobroczyńcy klasztoru ufundowali panele św. Franciszka i św. Klary oraz Matki Bożej Wniebowziętej jego autorstwa do kaplicy zakonnej pw. św. Bonawentury.

Kopie obrazów na płótnie są do nabycia w sklepie „U Braci” [przy furcie klasztornej].

Do dyspozycji są następujące rozmiary: duży (A): 50 cm x 70 cm (szerokość x wysokość); średni (B): 40 cm x 50 cm (szerokość x wysokość); mały (C): 20 cm x 30 cm (szerokość x wysokość).

Sklep „U Braci” czynny jest od poniedziałku do soboty w godz. 8.00–13.00.

Jakie jest Twoje marzenie jako artysty? Co chciałbyś osiągnąć? Czy masz jakieś szczególne marzenie w tym względzie?

– Chcę dotrzeć do ludzkich serc. Wierzę, że ufając Bogu, jestem przez Niego prowadzony tam, gdzie jest to dla mnie najlepsze.

Co zasugerowałbyś młodym artystom, którzy czasami są zniechęceni na początku swojej artystycznej drogi?

– Kościół mądrze mówi o artystach, że powierzono im misję objawiania oblicza Boga. Dar artystyczny jest więc zdecydowanie talentem. Rada, której mogą udzielić, jest taka, aby zawsze kierować się wewnętrzną inspiracją. Radziłbym początkującym artystom, aby zachowali swój talent w czystości i nie poddawali się ryzyku komercjalizacji. Warto unikać nadmiernej komercjalizacji, ponieważ często jest ona zabójcza dla inspiracji artystycznej.

Spędziłeś kilka dni w naszej wspólnotie w Panewnikach. Co mógłbyś powiedzieć o tym doświadczeniu? Z czym wracasz do Italii?

– Jeśli chodzi o moje doświadczenie w Katowicach, muszę tylko podziękować Bogu i wspólnotie braci. Zostałem przyjęty w rodzinnej i braterskiej atmosferze. Czuję się jak w domu, także dzięki twojej prawdziwie braterskiej trosce. A wracam z uczuciami i intencjami, by nauczyć się lepiej angielskiego i może trochę polskiego w nadziei na powrót. Ale z pewnością zrobiły na mnie duże wrażenie gościnność i silna wiara, którą oddycha się w tym miejscu.

Chętnie pomożemy Ci w nauce języka polskiego! [śmiech] Dziękuję za rozmowę i zapraszam ponownie do Panewnik.

MODLITWA JUBILEUSZOWA DO DZIECIĄTKA JEZUS

*Dziecię Jezus przychodzisz do nas z nieba,
aby przynieść nam zbawienie.
Rodzisz się z Maryi Dziewicy w ubogim żłóbku w Betlejem
i obdarzasz świat swoim pokojem.
Jesteś wśród prostych pasterzy, przychodzą do Ciebie królowie,
przychodzę i ja, podobnie jak św. Franciszek
z Asyżu z otwartym sercem i gorącą wiarą.
Przyjmij Panie mój pokłon i moją skromną modlitwę:
Niech Twoje błogosławieństwo towarzyszy Kościołowi,
Ojczyźnie, mojej rodzinie,
bliskim, a także wszystkim potrzebującym i uciskanym.
Ześlij Boże Dziecię swoje łaski zwłaszcza dzieciom,
rodzicom, dziadkom.
Niech małżeństwa cieszą się zdrowym potomstwem.
Obdarz swoją Miłością każdego człowieka,
który przez Ciebie został odkupiony.
Niech prawda o twoim Wcieleniu przyniesie światu
nadzieję i radość.
Niech w ludzkich sercach zapłonie na zawsze Twa Miłość. Amen.*

U NOS W D – JUBILEUSZ 800. R

Kontynuujemy naszą opowieść słowami papieża Franciszka z jego listu o Żłóbku: „Myślą udajemy się do Greccio, w Valle Reatina, gdzie św. Franciszek prawdopodobnie się zatrzymał, zapewne w drodze z Rzymu, gdzie 29 listopada 1223 roku otrzymał od papieża Honoriusza III zatwierdzenie swojej Reguły. Po jego podróży do Ziemi Świętej grotty te przypominały mu w szczególności sposób krajobraz Betlejem. I możliwe, że w Rzymie, w bazylice Santa Maria Maggiore, Biedaczyna był pod wrażeniem mozaik przedstawiających narodziny Jezusa, tuż obok miejsca, w którym zgodnie ze starożytną tradycją zachowały się deski żłóbka” (2)*.

Nadchodzi rok 1223. Od samego początku życia pokuty centrum życia Biedaczyny z Asyżu jest Jezus Chrystus, zwłaszcza przedstawiony na kartach Ewangelii według relacji Mateusza, Marka i Łukasza, w tajemnicach ziemskiego życia: wcielenia, narodzenia, ubożego życia i męczeńskiej śmierci na krzyżu. Franciszek całym sercem i wszelkim działaniem starał się ukazywać przede wszystkim nie tyle Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, odbierającego uwielbienie i chwałę, ale Jezusa-Człowieka, Jezusa-Brata, Jezusa, który, tak jak większość ludzi w tym czasie, urodził się i żył w ubogich warunkach, pracował w pocie czoła i umarł w osamotnieniu za grzeszników. W ten sposób święty chciał przybliżyć Chrystusa najmniejszym i ostatnim, dla których dotychczas przedstawiany jako pełen chwały i wywyższenia, ze względu na ich ubogi stan i odrzucenie na margines społeczeństwa, był On niezrozumiały, daleki i niedostępny. W jednym z pozostawionych przez siebie pism Franciszek mówi: *Słowo Ojca tak godne, tak święte i chwalebne zwiastował najwyższy Ojciec z nieba przez św. Gabriela, swego anioła, mające zstąpić do łona świętej i chwalebnej Dziewicy Maryi, z której to łona przyjęło prawdziwe ciało naszego człowieczeństwa i naszej ułomności. Które, będąc bogate ponad wszystko, zechciało wybrać na świecie ubóstwo wraz z Najświętszą Dziewicą, Matką swoją* (2 LW 4-5).

REGUŁA I ŻYCIE MNIEJSZYCH

W imię Pańskie! Zaczyna się sposób życia braci mniejszych. Reguła i życie braci mniejszych polega na zachowywaniu świętej Ewangelii Pana naszego Jezusa Chrystusa przez życie w posłuszeństwie, bez własności i w czystości (św. Franciszek z Asyżu, Reguła zatwierdzona 1,1)

Cytowany na początku każdego z naszych rozważań *incipit* [pierwsze słowa – red.] *Reguły zatwierdzonej*, mocą autorytetu papieża Honoriusza III proklamuje i zatwierdza oficjalną nazwę braterstwa Franciszkiego, jednak według świadectwa br. Tomasza z Celano, pierwszego oficjalnego biografy Biedaczyny, miała ona swój początek w sercu i zamyśle samego świętego: „Najpierw on sam założył Zakon Braci Mniejszych i nadał mu tę nazwę. Mianowicie w Regule pisał: »I niech będą mniejsi«. Kiedy rozważał to wyrażenie, rzekł: »Chcę, żeby ta wspólnota nazywała się Zakon Braci Mniejszych«” (1 Cel 38). Z całą pewnością br. Tomasz ma tu na myśli nie ostateczną wersję Reguły, co raczej jedną z wcześniejszych jej redakcji, np. tę z 1221 roku, w której, w rozdziale poświęconym sposobom zwracania się do siebie, Franciszek umieszcza wskazówkę brzmiącą: *I nikogo nie można nazywać przeorem, lecz wszyscy bez różnicy niech nazywają się braćmi mniejszymi* – i zaraz, jakby dla podkreślenia jej wagi, dodaje – *I jeden drugiemu niech umywa nogi* (1 Reg 6,3-4). W następnym zaś, siódmym rozdziale, poświęconym pracy, czytamy: *niech będą mniejsi i poddani wszystkim, którzy przebywają w tym samym domu* (1 Reg 7,2). To ostatnie

zdanie znajdujemy także wśród zachowanych fragmentów jeszcze innej, według niektórych badaczy wcześniejszej niż *Reguła niezatwierdzona*, redakcji tekstu (por. frRegHD 10). Zdaje się to wyraźnie potwierdzać myśl, że już niemal od samego początku kształtowania się wspólnoty sam Biedaczyna, właśnie w tych dwu słowach, chciał skonkretyzować zasadniczy program życia jej członków: *żyć – postępować, wierzyć, modlić się, pokutować, zwracać się wzajemnie do siebie i wobec świata, apostołować i ewangelizować – jako bracia* – i to rzeczywiście – *mniejsi*.

W tym miejscu pozwólcie od razu na małą dygresję: być może niektórzy czują się nieco rozczarowani, a mianowicie ci, którzy dali sobie w mówić, że święty nazwą tą obdarzał zwierzęta: pieski, kotki, baranki, chomiczki i tym podobne. Niestety, dość powszechnie ostatnimi laty w mass mediach i dość często w niektórych środowiskach lansuje się to niezgodne z prawdą przekonanie. Wspomniany wcześniej biograf tak zanotował w *Życiorysie drugim św. Franciszka*: „Jeżeli miłość uczyniła go bratem dla wszystkich stworzeń, to nic dziwnego, że miłość Chrystusowa czyniła go tym bardziej bratem ludzi, naznaczonych obrazem Stworzyciela” (2 Cel 172). I jakkolwiek stworzenia nierozumne, także te nieożywione, traktował z szacunkiem należnym dziełu Bożemu, i nawet nazywał braćmi i siostrami (np. *brat słońce, siostra księżyc*), to są to mimo wszystko dwie różne formy braterstwa i zdecydowanie miano *braci mniejszych* święty zarezerwował dla tych, z którymi połączyło go ewangeliczne powołanie oraz wspólna *Reguła i życie*. Koniec dygresji.

Bracia mniejsi. Fratres minores... Wiemy już, że pierwszy człon, *fratres-bracia*, nie tylko sięga w swoich inspiracjach kart Ewangelii, lecz także tę ewangeliczną treść zachowuje, ilekroć jest przez

Franciszka przywoływany czy to w mowie, czy w piśmie. Nie inaczej jest też ze słowem *minoritas-mniejszość*: również i ono w swej treści jest głęboko ewangeliczne. W duchu błogosławieństw, w duchu powołania do służby, uczeń Chrystusa jest i powinien czuć się *mniejszym*, a nawet *najmniejszym*, *najmniej znaczącym*. W Ewangelii wg św. Mateusza czytamy: *Kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym* (20,26-27). A św. Łukasz Ewangelista dodaje: *Największy między wami niech będzie jak najmłodszy, a przełożony jak sługa!* (22,26). Jezus dość często za wzór stawia czy to sługę, czy niewolnika, czy niewiele znaczące w tamtych czasach postaci dziecka lub wdowy.

Franciszek, jako mąż do głębi przeniknięty duchem Ewangelii, pielęgnuje wobec siebie tę wizję i również ochoczo dzieli się nią z tymi, którzy pragną razem z nim wejść na drogę naśladowania Jezusa. Chce prowadzić życie ubogie, w uniżeniu, oddając się posłudze trędotatym. Chce też pracować własnymi rękami. Obowiązek umywania nóg braciom – który wcześniej został już przywołany – jest dla niego najwznioślejszą posługą, a tych, którym powierzono obowiązek przełożenia przestrzega i upomina: *ci (...) tak powinni się chlubić z tego przełożenia, jakby zostali wyznaczeni do obowiązku umywania nóg braciom. I jeśli utrata przełożenia zasnuca ich bardziej, niż utrata obowiązku umywania nóg, tym więcej napętniają sobie trzosi z niebezpieczeństwem dla duszy* (Np 4,2-3). W *Regule niezatwierdzonej* umieścił zaś następujące słowa: *Wszyscy bracia niech się starają naśladować pokorę i ubóstwo Pana naszego Jezusa Chrystusa i niech pamiętają, że niczego innego nie powinniśmy mieć na tym świecie, tylko – jak mówi Apostoł: „Za-*

datna, by nie tylko lepiej rozumieć, ale i lepiej w praktyce podjąć Franciszkowe pragnienie, aby *naśladować życie i ubóstwo najwyższego Pana naszego Jezusa Chrystusa i Jego Najświętszej Matki i wytrwać w nim aż do końca* (OWKI 1). Co jednak sam święty myślał i jak pojmował swoje bycie bratem mniejszym?

Oto ponownie przywołajmy na świadka br. Tomasza z Celano, który w napisanym przez siebie *Życiorysie drugim św. Franciszka*, przytacza słowa samego Biedaczyny w odnośnym temacie: „Nie widziałbym się Bratem Mniejszym, gdybym nie był w stanie, jakim ci opiszę. (...) Oto, będąc przełożonym braci, idę na kapitułę, przemawiam, upominam braci, a na końcu mówią przeciw mnie: »Nie odpowiada nam nieuk i człek wzgardliwy, dlatego nie chcemy być rządzili nami; jesteś bowiem prostak, niemy i idiota«. Potem wyrzucają mnie z urąganiem, przez wszystkich wzgardzonego. Mówię ci, że gdybym tych słów nie wysłuchał z tą samą twarzą, z tą samą radością ducha, z tą samą decyzją dążenia do świętości, to nie byłbym wcale Bratem Mniejszym” (145). Analogia pomiędzy tym tekstem a Franciszkowym traktatem *Prawdziwa i doskonała radość* chyba nie jest przypadkowa, gdyż niewątpliwie to właśnie radość – doskonała radość – tak naprawdę potwierdza autentyczność postawy *brata mniejszego*.

Jak zawsze do tej pory, tak i dzisiaj chcemy sobie na zakończenie ponownie uświadomić, że owo przebogate duchowe dziedzictwo św. Franciszka z Asyżu jest naszym wspólnym dziedzictwem: tak Pierwszego, Drugiego, jak i Trzeciego Zakonu. Każdy z nas, w swoim stanie, odkrywając je dla siebie jako powołanie, podejmuje je już nie tyle dla siebie, co raczej dla Pana i dla tych, do których Pan kieruje nasze kroki w codziennej wędrówce. Ileż to razy na drodze tej – i to każdego dnia – stają przed nami: z jednej strony *współcześni minores*, z drugiej zaś *współcześni maiores*? Jednych i drugich prowadził ku nam ten sam Pan. Czy potrafimy – tak po Franciszkowemu – pośród nich się odnaleźć? Jako *bracia*? Jako *siostry*? a przede wszystkim jako *prawdziwie mniejsi*?

**o. Innocenty A. Kielbasiewicz OFM,
asystent Regionu
Bielsko-Żywieckiego FZŚ**

NAPOMNIENIE 16. – CZYSTOŚĆ SERCA

Błogosławieni czystego serca, bo oni będą oglądać Boga (Mt 5,8). Prawdziwie czystego serca są ci, którzy gardzą dobrami ziemskimi, szukają niebieskich i nie przestają nigdy czystym sercem i duszą uwielbiać i widzieć Pana, Boga żywego i prawdziwego.

NASZA POSTAWA

Dynamikę tego napomnienia Franciszek opisuje, używając dwóch sformułowań o kluczowym znaczeniu, mianowicie: „czystość serca” i „ubóstwo ducha”. Obie te rzeczywistości postrzega jako nierozdzielne i wzajemnie się dopełniające. Należy jednak zaznaczyć, że czystość serca jest dla niego nie tyle kategorią moralną (w sensie poprawności, doskonałości etycznej), ile przede wszystkim wewnętrznym ukierunkowaniem na Boga i na sprawy królestwa Bożego, wiernością i przejrzystością wobec Niego. Człowiek *czystego serca* to nie ktoś nieobciążony grzechem, ale przede wszystkim osoba dogłębnie zafascynowana Bogiem, o władnięta Jego pięknem, zwrócona ku Niemu całą swoją istotą, rozpoznająca w Nim swoje spełnienie. Z kolei ubogi duchem to nie tyle człowiek ogołcony materialnie, ile przede wszystkim ktoś zupełnie zależny od Boga, dobrowolnie wydany w Jego ręce, powierzający Mu siebie bez zastrzeżeń i stawiania granic, będący do Jego dyspozycji. Otóż osobą *prawdziwie ubogą w duchu* (to znaczy odrzucającą jakąkolwiek formę zawłaszczenia darów Boga i zabezpieczania się przed Nim) może stać się jedynie osoba czystego serca (jakoś już „oglądająca” oczyma wiary Boga i cuda przez Niego działane). Franciszek stwierdza tu konieczność realnego doświadczenia Tajemnicy Boga – dopiero ten bowiem, kto zasmakował w Nim, zaczyna łaknąć Pełni i ku

niej podążać, autentycznie pragnąc wyrzec się nieuporządkowanych przywiązań ziemskich. Dopiero taka osoba staje się zdolna do przechodzenia od ukochania siebie do ukochania Pana, do uwalniania się od tyranii własnego egoizmu i przymusu służenia sobie samemu. Rozpoznając zaś w sobie i wokół siebie pełną miłości i szczodrości obecność Pana, odpowiada na nią całkowitym oddaniem, bez przywłaszczania sobie czegokolwiek, co przynależy się wyłącznie Bogu i Jego chwale (na przykład Np 11,4). Odkrywanie prawdy o Bogu jako „najwyższym dobru” prowadzi też do coraz lepszego rozpoznania prawdy o sobie (o swojej znikomości i nędzy) i utwierdzania się w pokorze i uniżeniu (Np 12).

Wezwanie do *nieprzywłaszczania* sobie ani siebie samego, ani własnej woli, wiedzy, urzędów, czynionego dobra i tak dalej, słowem: niczego (oprócz swoich grzechów i wad), jest w istocie wezwaniem do zgody na relację całkowitej zależności od Boga. Pośród tego procesu „ogółania się” z siebie następuje oddawanie Panu tego wszystkiego, co w nas jest wyłącznie Jego dziełem (jako źródła wszelkiego dobra) i powinno służyć wyłącznie Jego chwale. W tym ujęciu każdy grzech jest kradzieżą i nadużyciem darów Bożych, umniejszaniem Bożego dobra (udziałem w grzechu Adama, tragicznej „prakradzieży”), a grzeszący – „złodziejem”, który „przywłaszcza sobie swoją wolę” (Np 2).

ŻYCIE FRANCISZKANÓW ŚWIECKICH REGUŁĄ FZŚ (CZ. 4-OST.)

jącego Chrystusa i działającego w bra-
ciach, w Piśmie Świętym, w Kościele
i w czynnościach liturgicznych. Wiara
świętego Franciszka, która podyktowała
mu słowa: »Na tym świecie nie widzę ni-
czego wzrokiem cielesnym z Najwyższe-
go Syna Bożego, jak tylko Najświętsze
Ciało i Najświętszą Krew«, niech będzie
dla nich natchnieniem i drogowskazem
w ich życiu eucharystycznym” (pkt 5).
We wszystkim i we wszystkich doszuki-
wać się przede wszystkim Chrystusa!

Również punkt 8 Reguły FZŚ za-
chęca do udziału w sakramentalnym
życiu Kościoła, zwłaszcza Eucharystii:
„Niech uczestniczą w sakramentalnym
życiu Kościoła, zwłaszcza w Eucharystii,
i niech włączą się w jedną z form mo-
dlitwy liturgicznej, zatwierdzonej przez
Kościół, na nowo przeżywając tajem-
nicę życia Chrystusa”. Chociaż udział
w codziennej Eucharystii nie jest tutaj
wyrażony jako nakaz, ale jest zachętą do
pogłębionego życia sakramentalnego,
zwłaszcza Eucharystii.

Za przykładem św. Franciszka
otwiera się tutaj przed nami cały ob-
szar naszej pobożności eucharystycz-
nej, udziału we Mszy św., adoracji, ale
również szacunek do miejsc świętych
i szafarzy sakramentów.

Mogę w tym miejscu podzielić się
bardzo osobistym przeżyciem, które
mocno wryło się w moim sercu. Było
to przed wielu laty, w dniu przygotowa-
nia do pogrzebu mojego taty, który
był równocześnie dniem urodzin
babci. Babcia mieszkała razem z nami
w jednym domu. Kiedy ją spotkałem
na podwórku po powrocie z mojej
porannej Mszy św., widzę, że płacze.
Chciałem jej tłumaczyć, że trzeba nam
się pogodzić ze śmiercią taty. Na co ona
mi odpowiada: „Nie dlatego płaczę, że
Józek umarł. To jest pierwszy raz, kiedy
są moje urodziny, a ja nie mogę być na
Mszy świętej”.

Jakie jest nasze uczestnictwo w Eu-
charystii, przygotowanie do niej? Jak
często jestem na adoracji Najświętszego
Sakramentu? Czy pomagam troszczyć
się o miejsca święte? Czy mam w sobie

tego ducha eucharystycznego, o któ-
rego powinienem się starać za przykła-
dem św. Franciszka z Asyżu?

6. EXEMPLUM – przykład, świadectwo

Oprócz Ewangelii, eklezjalności oraz
ducha eucharystycznego bardzo waż-
ny w życiu franciszkanów świeckich jest
przykład życia – świadectwo (łac. *exem-
plum* – przykład). Reguła FZŚ zwraca
na to uwagę już w punkcie 6: „Pogrze-
bani i zmartwychwstali współ z Chry-
stusem przez chrzest, który czyni ich
żywymi członkami Kościoła, a jeszcze
bardziej złączeni z nim przez profesję,
mają stawać się świadkami i narzędzia-
mi jego misji wśród ludzi, świadcząc
o Chrystusie życiem i słowem”. Przez
sam sakrament chrztu świętego jeste-
śmy zjednoczeni z Chrystusem i Ko-
ściołem. Jeszcze bardziej następuje
pogłębienie tej jedności z Chrystusem
i Kościołem przez akt profesji, podczas
której profes wypowiedział słowa: „dzięki
łasce, którą mnie Pan obdarzył, odna-
wiam moje obietnice chrztu świętego
i poświęcam się na służbę Jego króle-
stwa. Przyrzekam żyć Ewangelią Pana
naszego Jezusa Chrystusa w moim
świeckim stanie”. Właśnie przez to, że
jesteśmy tak bardzo złączeni z Chry-
stusem i Kościołem, mamy „stawać się
świadkami i narzędziami”, „świadczyci
o Chrystusie życiem i słowem”.

Tych wezwań do dawania świa-
dectwa i przykładu życia jest w Regule
więcej. Te wezwania Reguły FZŚ do by-
cia świadkiem odnoszą się zarówno do
trudnych sytuacji życiowych, do życia
społecznego, w które powinni się tercja-
rze także angażować, oraz w świadec-
twie dawanym w codzienności życia,
np. życia małżeńskiego: „idąc za ubogim
i ukrzyżowanym Chrystusem, niech wy-
znają Go także w trudnościach i prześl-
adowaniach” (pkt 10). „Mają być obecni
przez świadectwo swego życia oraz
przez odważne inicjatywy jednostkowe
czy wspólnotowe w popieraniu spra-
wiedliwości, zwłaszcza w życiu publicz-
nym, dokonując jakiegoś konkretnego

wyboru, zgodnego z ich wiarą” (pkt 15).
„Małżonkowie, zwłaszcza żyjąc łaską
sakramentu małżeństwa, niech dają
w świecie świadectwo Chrystusowej mi-
łości dla Jego Kościoła. Biorąc pod uwa-
gę powołanie każdej osoby, niech przez
rzetelne i otwarte wychowanie chrze-
ścijańskie radośnie podejmują wraz ze
swymi dziećmi swoje ludzkie i duchowe
pielgrzymowanie” (pkt 17).

Czyż św. Franciszek nie jest dla nas
wystarczającym przykładem dawania
świadectwa i przekonywania innych
właśnie przez świadectwo, które przy-
ciąga, a nie odpycha? Wielka jest różnica
w postawie pierwszych męczenników
marokańskich z 1219 roku, którzy ponie-
śli śmierć męczeńską z rąk niewiernych,
a pójściem do niewiernych samego św.
Franciszka. Męczennicy starali się na
siłę wprowadzać wiarę chrześcijańską
i domagać się od niewiernych natych-
miastowego porzucenia ich wiary, wy-
zywając ich od heretyków. Nie znaleźli
rozumienia i ponieśli śmierć męczeń-
ską. Święty Franciszek przyjął wobec
niewiernych i sułtana inną metodę. Nie
nawracał na siłę, ale dawał świadectwo
swojej wiary, mówił, a przede wszystkim
ukazywał swoją postawą Boga, który
jest miłością. Nie nawrócił co prawda
sułtana, ale pozostawił swój ślad także
w historii jako przyjaciel sułtana.

Wciąż aktualne są słowa św. Francisz-
ka, które w Asyżu przypomniał papież
Franciszek podczas spotkania z rodzi-
ną franciszkańską: „Głóście Ewangelię
zawsze. Jeżeli trzeba, także słowami”.
Jaka głęboka myśl jest wyrażona w tym
wskazaniu św. Franciszka – głosić Ewan-
gelię zawsze. Najpierw swoją postawą
i przykładem życia. Słowa wypowiedać
dopiero wtedy, kiedy potrzeba.

Podsumowanie

Życie franciszkanów świeckich Regułą
FZŚ polega na życiu Ewangelią (*Evange-
lium*), w łączności z Kościołem (*Ecclesia*),
umocnieni Eucharystią (*Eucharistia*), aby
innym dawać przykład (*Exemplum*).

magają się pewnego dopowiedzenia, to jednak sytuują każdą i każdego z nas w konkretnej przestrzeni i nierzadko w konkretnym czasie. Dzisiaj może rzadko jest to imię chrzcielne, bardziej właśnie owo drugie, nadane lub narzucone przez społeczeństwo. Pochodzi od miejsc, osób, zdarzeń, w jakiś sposób określa lub opisuje nas w relacjach, w których żyjemy. Jest historią samą w sobie. Opowieścią, często wielowątkową, nigdy nie nudną, chociaż dalszym obserwatorom niezbyt zaangażowanym emocjonalnie może właśnie tak się wydawać: nudną. Jest historią i jednocześnie wstępem do szerszej historii, pełniejszej, głębszej, a może trzeba by powiedzieć: prawdziwszej. Jest też swego rodzaju zaproszeniem do znajomości, przyjaźni, do miłości, do bliskości. Czasami myślę, że przypomina mi taki list w butelce, który dopóki nie zostanie przeczytany, jest niewiadomą, zagadką, tajemnicą. Zdaje się, że imię to nie tylko to najlepsze, co otrzymujemy i co niekiedy wybieramy w naszym ziemskim

życiu, ale to – po prawdzie – w jakiś sposób i nasze człowieczeństwo. Misterium naszego człowieczeństwa.

Obecnie, kiedy pojawia się tyle imion bez treści, zwykłych, choć czasem może i ekscentrycznych, wołaczy lub hasel (za)projektowanej od poczęcia (a czasami jeszcze i przed) ścieżki kariery, informacja, że oto Bóg ma Imię, które nie tylko ma jakąś treść, ale jest Treścią i że ta Treść objawia Jego najgłębszą istotę, może być nie lada odkryciem. Właśnie tak: Objawieniem.

Bo pomyślcie: również i w tę całość zróżnicowanych relacji i uwarunkowań związanych z tym – przy całej swojej złożoności i wielowymiarowości – drobnym przecieź, choć misteryjnym aspektem naszego człowieczeństwa, jakim jest nadawanie, przyjmowanie i posługiwanie się imieniem, zechciało wejść odwieczne Słowo. Poddało swoje imię miłości i nienawiści, pamięci i zapomnieniu. *On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego*

siebie, przyjmwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej (Flp 2,6-8).

A jednak niezależnie od naszej miłości czy nienawiści, naszej pokory czy pychy, pamięci czy niepamięci, wykucia w granicie czy wymłotkowania lub zbanowania w mass i social mediach, to i tak po wsze czasy *Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM – ku chwale Boga Ojca* (Flp 2,9-11).

Jak pokorne, ale i jak wielkie jest zakochanie Boga w swoim stworzeniu! Bo *Jezus, Iesus, Jehoszuu*, (lub krócej *Jeszuu*) znaczy: *Jahwe jest zbawieniem*. Przez Miłość i w Miłości, z Miłości i dla Miłości, Zbawieniem moim i twoim.

o. Innocenty A. Kielbasiewicz OFM

WYDARZENIA – INFORMACJE – KOMUNIKATY

KALENDARZ LITURGICZNY BREWIARZA FZŚ

okres Adwentu

- 3.12 – 1. niedziela Adwentu – I tydzień
(8 grudnia – uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP – Głównej Patronki i Królowej Zakonu Serafickiego – niedziela tygodnia)
- 10.12 – 2. niedziela Adwentu – II tydzień
- 17.12 – 3. niedziela Adwentu – III tydzień
- 24.12 – 4. niedziela Adwentu – IV tydzień

okres Narodzenia Pańskiego

- 25.12 – uroczystość Narodzenia Pańskiego – niedziela tygodnia
- 26–31.12 – oktawa Narodzenia Pańskiego – niedziela tygodnia

Rok 2024

- 1.01 – uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi – I tydzień
(6 stycznia – uroczystość Objawienia Pańskiego – niedziela tygodnia)
- 7.01 – święto Chrztu Pańskiego – niedziela tygodnia

okres zwykły

- 8–13.01 (poniedziałek–sobota) – I tydzień
- 14.01 – 2. niedziela zwykła – II tydzień

- 21.01 – 3. niedziela zwykła – III tydzień
- 28.01 – 4. niedziela zwykła – IV tydzień
- 4.02 – 5. niedziela zwykła – I tydzień
- 11.02 – 6. niedziela zwykła – II tydzień

okres Wielkiego Postu

- 14–17.02 – Środa Popielcowa–sobota – IV tydzień
- 18.02 – 1. niedziela Wielkiego Postu – I tydzień
- 25.02 – 2. niedziela Wielkiego Postu – II tydzień
- 3.03 – 3. niedziela Wielkiego Postu – III tydzień
- 10.03 – 4. niedziela Wielkiego Postu – IV tydzień
- 17.03 – 5. niedziela Wielkiego Postu – I tydzień
- 24.03 – Niedziela Palmowa – II tydzień
(28–30 marca – Triduum Paschalne)

Uroczystości, święta oraz wspomnienia świętych i błogosławionych patronów czcimy, odmawiając oficjum z niedzieli i tygodnia lub oficjum o świętym (ss. 433–557 brewiarza FZŚ).

PREMIERA FILMU O BŁ. ANIELI SALAWIE „Z NADMIARU MIŁOŚCI”

„24 września 2023 roku odbyła się premiera filmu »Z nadmiaru miłości«, który jest poświęcony życiu i duchowości bł. Anieli Salawy, patronki FZŚ w Polsce. Premiera miała miejsce w Sieprawiu, w miejscu jej urodzenia. Gałą premierową poprzedziła Msza św. w sanktuarium bł. Anieli Salawy, której głównym celebransem był twórca filmu ks. Krzysztof Jan Gryz. Pokaz odbył się w sali konferencyjnej w Sieprawiu. Wśród zaproszonych gości był wójt Gminy Siepraw Tadeusz Pitala, sekretarz Prowincji św. Antoniego i bł. Jakuba Strzemię Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych z Krakowa o. Marian Michasiów, gwardian bazyliki św. Franciszka w Krakowie o. Piotr Cuber OFMConv, krewny bł. Anieli Salawy ks. Rafał Salawa

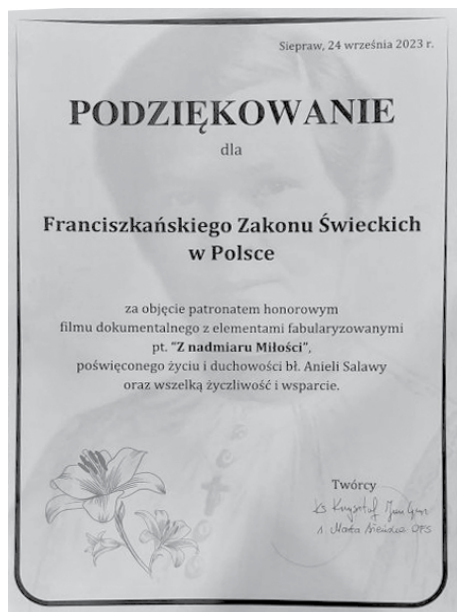

oraz ks. prał. Piotr Kluska, emerytowany proboszcz i kustosz sanktuarium, ks. Paweł Zięba, obecny proboszcz i kustosz sanktuarium bł. Anieli Salawy, przedsta-

wiciele zespołu Noro Lim, przełożona narodowa FZŚ s. Emilia Nogaj, siostry i bracia FZŚ oraz licznie zgromadzeni mieszkańcy Sieprawia. (...)

Wszyscy widzowie przez godzinę w skupieniu i ciszy kontemplowali prezentowane na ekranie życie i duchowość bł. Anieli. Jak wynika z filmu i przedstawionych dokumentów oraz wypowiedzi osób znających postać bł. Anieli, jej życie było pełne miłości do Pana Jezusa i drugiego człowieka. Może stanowić przykład dla nas. Film uzmysłowił nam, jak pełne było zawierzenie życia Panu Bogu przez bł. Anielę. Ona najlepiej zrozumiała miłość Boga do ludzi, która objawiła się przez Jezusa Chrystusa. Film potwierdza zapisane w jej »Dzienniku« zdanie, że Pan Jezus wszystko, co czyni dla człowieka, czyni z nadmiaru swojej wielkiej miłości. Obraz przedstawia Anielę jako osobę całkowicie oddaną Bogu i ludziom, pozwala poznać w jeszcze bardziej wyrazisty sposób charakter jej życia, które było przepełnione pokorą, modlitwą i nadmiarem miłości. W filmie zaprezentowane są miejsca związane z jej osobą, życiem i pracą. Cenne jest to, że twórcom filmu – ks. Krzysztofowi Gryzowi oraz s. Marcie Sieńskiej OFS – udało się nawiązać kontakt i przeprowadzić rozmowę z licznymi osobami, zarówno duchownymi, jak i świeckimi, którzy przekazali wiedzę i ich doświadczenie z poznania postaci bł. Anieli Salawy. Film ubogaciło nagranie z uroczystości beatyfikacji Anieli Salawy,

która odbyła się na krakowskim Rynku 13 sierpnia 1991 roku. Można było usłyszeć fragment homilii wygłoszonej przez ojca świętego Jana Pawła II w czasie Mszy św. beatyfikacyjnej. W filmie zaprezentowano również archiwalne zdjęcia z kapituły narodowej FZŚ (odbyła się w październiku 1992 roku w Kalwarii Zebrzydowskiej), podczas której podjęto uchwałę o obraniu bł. Anieli Salawy na patronkę FZŚ w Polsce. Film pokazał wyraźnie, dlaczego ona została patronką FZŚ.

Bardzo ważną rolę w odbiorze filmu spełnia muzyka. Twórcy dzieła wybrali profesjonalnych muzyków (zespół Noro Lim), którzy stworzyli odpowiednią muzykę bardzo dobrze oddającą atmosferę tego filmu. Duże wrażenie zrobiła na widzach pieśń kończąca film.

Film »Z nadmiaru Miłości« jest owocem obchodów jubileuszu 100. rocznicy śmierci bł. Anieli Salawy, który był obchodzony w 2022 roku. To dzieło filmowe przyczyni się na pewno do lepszego poznania patronki FZŚ i do pogłębienia wiary oraz duchowości franciszkańskiej.

Wyrażam wdzięczność przede wszystkim Panu Bogu i orędownictwu bł. Anieli Salawy, że ten film powstał w tak krótkim czasie. Gratuluję i dziękuję twórcom tego filmu (ks. Krzysztofowi i s. Marcie) za ogromne zaangażowanie i umiejętności twórcze w jego realizacji. Zachęcam wszystkich do obejrzenia tego dzieła, gdyż ogląda się go z zainteresowaniem, kontemplując równocześnie życie bł. Anieli Salawy”.

(fzspolska.pl/galeria)

Z LISTU PRZEŁOŻONEJ NARODOWEJ FZŚ

Drogie Siostry! Drodzy Bracia!
POKÓJ I DOBRO!

„Piszę do Was w uroczystość św. Franciszka z Asyżu, kierując się troską o Was i wspólnoty franciszkańskie, które tworzycie. Duchowość franciszkańska, którą staramy się żyć, zobowiązuje nas do niesienia radości, pokoju oraz obdarzania dobrem wszystkich spotykanych ludzi. Aby jednak to czynić, sami musimy umacniać się w wierze, zaufać Panu Jezusowi, zawierzyć Jemu nasze życie, wspólnoty franciszkańskie oraz nasze rodziny. Pomocą dla nas w realizacji tego zadania są przede wszystkim Matka Boża oraz św. Franciszek z Asyżu i nasza patronka bł. Aniela Salawa. Nasze intencje kierujemy do Pana, prosząc o orędownictwo Maryję i naszych świętych.

W naszym codziennym życiu nie jesteśmy sami, ponieważ należymy do wspólnoty. Wspólnota jest miejscem budowania braterstwa, prowadzenia dialogu w duchu pokoju, dzielenia się swoimi radościami, troskami oraz podejmowania inicjatyw, które mają służyć innym osobom i ożywiać wspólnotę. Dobrze, aktywnie działająca wspólnota będzie zachęcała do wstąpienia do niej innych ludzi.

Aby jednak tak się działo w naszych wspólnotach, musi być dobrze prowadzona formacja, która umocni nas w wierze i pogłębi duchowość franciszkańską. Każdy z nas do końca życia potrzebuje formacji. Dla prowadzenia właściwej formacji ważny jest aktywny udział sióstr i braci w spotkaniach wspólnotowych. Przed wstąpieniem do FZŚ odbyliśmy odpowiednie przygotowanie, które pozwoliło nam poznać życie św. Franciszka i charyzmat franciszkański. Był to czas rozeznania, czy jest to droga, którą chcemy kroczyć w życiu duchowym ku zbawieniu. Złożenie profesji oznacza życie według Ewangelii i przynależność do wspólnoty franciszkańskiej. FZŚ jest szczególnym stowarzyszeniem w Kościele katolickim, posiada swoją Regułę, Konstytucje Generalne oraz Rytuał – dokumenty zatwierdzone przez Stolicę Apostolską.

Dzieje się jednak i tak, że niektórzy członkowie FZŚ chcą uczestniczyć równocześnie w życiu działających w Kościele grupach modlitewnych o innej duchowości. Przynależność do wielu grup nie pomaga w doskonaleniu do świętości. Oczywiście nie przekreślamy współpracy z innymi grupami kościelnymi, ale musimy pamiętać, że priorytetem dla nas jest przynależność do FZŚ i aktywny udział w życiu tej wspólnoty.

Życzę Wam drodzy Bracia i Siostry obfitych łask Bożych, darów Ducha Świętego, opieki Matki Bożej oraz orędownictwa św. Franciszka, św. Ludwika, św. Elżbiety Węgierskiej i bł. Anieli Salawy, abyśmy jak najlepiej realizowali nasze powołanie w dzisiejszym świecie, mieli odwagę do dawania świadectwa wiary i promieniowali Bożą radością na wzór naszych świętych patronów”.

s. Emilia Nogaj
(Wronki, 4.10.2023 r.)

XXX OGÓLNOPOLSKA PIELGRZYMKA FZŚ NA JASNĄ GÓRĘ (21 I 22 LIPCA)

O północy została odprawiona Msza św., której przewodniczył o. Józef Łaski. On też wygłosił homilię. Koncelebransami byli asystenci duchowi FZŚ. Po Eucharystii została odmówiona koronka franciszkańska. Na zakończenie czuwania nocnego obecni asystenci duchowi udzielili błogosławieństwa Bożego.

Drugi dzień pielgrzymki rozpoczęła modlitwa różańcowa, po której sprawowana była Eucharystia. Przewodniczył jej ks. bp Andrzej Przybylski. W homilii zwrócił on uwagę na znaczenie FZŚ we współczesnym świecie. Na zakończenie Mszy św. s. Emilia Nogaj, przełożona narodowa FZŚ w Polsce, zawiązała Franciszkański Zakon Świeckich, Młodzież Franciszkańską i Rycerzy św. Franciszka Matce Bożej Królowej Polski. Ostatnim punktem programu było nabożeństwo Drogi Krzyżowej, po którym o. Alojzy udzielił uczestnikom błogosławieństwa Bożego.

red. /(fzspolska.pl/aktualności)

Rozpoczęła się ona Apelem Jasnogórskim, poprowadzonym przez asystenta narodowego o. Zdzisława Gogolę OFMConv. W rozważaniu nawiązał on do obchodzonych w tym roku jubileuszy w zakonie franciszkańskim: 800-lecia Reguły św. Franciszka oraz 800. rocznicy misterium Bożego Narodzenia w Greccio. Następnie franciszkanie świeccy wraz z asystentami duchowymi prowadzili czuwanie nocne, podczas którego o. Alojzy Pańczak OFM wygłosił konferencję na temat 800-lecia *Reguły zatwierdzonej*. Po konferencjach nastąpiła adoracja Najświętszego Sakramentu. Medytację przygotował o. Józef Łaski OFMCap, asystent Regionu Warszawskiego.

Szczególne podziękowanie Rada Narodowa złożyła s. Joannie Berłowskiej za organizowanie i udział od trzydziestu lat w pielgrzymkach FZŚ na Jasną Górę.

95-LECIE WSPÓLNOTY FZŚ W LUBLIŃCU

W sobotę 9 września br. wspólnota miejscowa FZŚ w Lublińcu obchodziła jubileusz 95-lecia istnienia, który z uwagi na trwające prace remontowe w kościele pw. św. Mikołaja w Lublińcu został zorganizowany (dzięki wielkiej gościnności ojców) u franciszkanów w ich domu zakonnym w Lublińcu.

Franciszkanie świeccy z Lublińca oraz zaproszeni goście, przedstawiciele wspólnot Regionu Lubliniecko-Tarnogórskiego najpierw spotkali się na modlitwie w kaplicy. Po odmówieniu Koronki do Miłosierdzia Bożego oraz Litanii do bł. Anieli Salawy (z uwagi na przypadające w tym dniu jej wspomnienie liturgiczne) uczestnicy wzięli udział w uroczystej Eucharystii, którą celebrował asystent regionu o. Boguchwał Orczyk OFM. Na początku Mszy św. serdecznie przywitał wszystkich gości. W czasie kazania skierował on do uczestników słowa mówiące o tym, że Jezus Chrystus jest silniejszy od szatana, a dobro większe niż zło, zachęcając do zawierzenia Chrystusowi przez ręce Maryi rzeczywistości współczesnego świata, zawierzenia wspólnot franciszkańskich oraz indywidualnego zawierzenia każdego z nas. Po Eucharystii do kaplicy przybył proboszcz parafii ks. Konrad Mrozek, który złożył wspólnie miejscowej FZŚ w Lublińcu życzenia oraz przeprosił za swą nieobecność w czasie Eucharystii spowodowaną nadmiarem obowiązków.

Następnie członkowie wspólnoty FZŚ wraz z zaproszonymi gośćmi udali się do refektarza, gdzie przy braterskim stole odbyła się dalsza część spotkania. Brat Andrzej Piskorski, przełożony regionalny, zachęcił wszystkich do radosnego świętowania, podziękował za przybycie i zaprosił na poczęstunek.

Siostra Basia, nawiązując do obrazu Luisa Menendeza Pidala „Wizja św. Franciszka z Asyżu”, na którym ten patrzy na unoszącego się w jego celi anioła grającego na skrzypcach, zaprosiła wszystkich zgromadzonych gości do wysłuchania recitalu skrzypcowego młodej, ale jakże utalentowanej artyst-

ki Julii Sekulskiej, który jakże ubogacił i upiększył naszą uroczystość.

W dalszej części spotkania s. Maria Widuch przedstawiła zarys historii FZŚ w Lublińcu. W tym miejscu należy wspomnieć, że wspólnota FZŚ parafii św. Mikołaja została erygowana 23 września 1928 roku przez dyrektora o. Jana Adamskiego z Panewnik. Pro-

boszczem parafii był wówczas ks. Józef Wucet. W tamtych okresie wspólnota liczyła 103 członków.

Aktualnie funkcję opiekuna naszej wspólnoty z ramienia parafii pełni ks. Michał Brzezina, który zaszczyca nas swą obecnością podczas comiesięcznych spotkań. Obecnie wspólnota FZŚ w Lublińcu liczy 22 profesów i 1 nowicjusza. Wśród członków wspólnoty należy wyróżnić osoby, które z wielkim zaangażowaniem i poświęceniem oddają się dziełu szerzenia duchowości franciszkańskiej, a są nimi: s. Krystyna Królikowska (prawie całe swe życie poświęciła św. Franciszkowi, sprawowała wiele znaczących funkcji), s. Regina Kasperczyk, s. Maria Bałdyga, s. Maria Mańka, br. Andrzej Piskorski. Należy nadmienić, że trzy osoby z naszej wspólnoty ukończyły trzeci stopień Szkoły Duchowości Franciszkańskiej w Instytucie Studiów Franciszkańskich w Krakowie.

Na braterskie spotkanie przybył także ks. Michał Brzezina. Uroczystości jubileuszowe trwały do późnych godzin popołudniowych i zakończyły się wspólną modlitwą i rozestaniem.

s. Barbara Fikus

50-LECIE WSPÓLNOTY FZŚ W PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA W JASTRZĘBIU-ZDROJU

Każdy jubileusz, czy to rodzinny, czy Wspólnotowy, przypomina nam o łasce, która jest zachętą do uwielbienia Boga, ale także do refleksji. Zawsze jest on z jednej strony zwieńczeniem pewnego czasu, w którym działo się Boże miłosierdzie, i jednocześnie otwarciem nowego etapu współpracy z Bogiem. Warto więc, aby jubilanci najpierw spojrzeli wstecz na karty swojej historii, wspomnieli wszystkie te chwile, przez które Pan Bóg ich przeprowadził z miłością, aby potem z nadzieją spoglądali w przód ku kolejnym dniom.

Nasze uroczystości jubileuszowe odbyły się 4 czerwca 2023 roku podczas sumy w uroczystość Trójcy Przenajświętszej. Uroczystą Mszę św. odprawił o. Grzegorz Czepiel OFM, asystent regionalny. W oprawę liturgii słowa włączyła się aktywnie wspólnota miejscowa. Towarzyszyły nam delegacje z Rady Regionu Rybnickiego i sąsiednich wspólnot FZŚ. Wystawiono poczet sztandarowy oraz relikwie św. Franciszka. Ojciec Grzegorz w homilii, którą wygłosił, wezwał między innymi do tego, by wspólnie popatrzeć w przyszłość, nie tylko taką, jaką byśmy chcieli ją widzieć czy nawet zaprojekto-

wać, ale taką, jaką ma dla nas Pan Bóg. Służyć temu ma rozważanie słowa Bożego, które tak bardzo umiłował św. Franciszek. Powtarzał on, aby nie gasić świętego ducha modlitwą i pobożnością. Kaznodzieja mówił, że dzisiaj siostry i bracia wspominają początek swej drogi we wspólnocie franciszkańskiej i swoje zafascynowanie życiem św. Franciszka, który daje wskazówki, jak należy żyć. Ojciec wskazał zadania dla franciszkanów świeckich, żyjących we współczesnym

świecie: to solidarność z ubogimi, troska o stworzenie i odpowiedzialność za Kościół. Trzeci Zakon św. Franciszka we współczesnym świecie pośród licznych ruchów, stowarzyszeń i organizacji w Kościele – mniej lub bardziej aktywnych – jawi się jako wspólnota z ogromnym potencjałem, często jakby nieświadoma bogactwa, które dziedziczy. Tymczasem wspólnota ta nie jest tylko „grupką” lub „stowarzyszeniem”, ale stanowi ZAKON, który ma pieczęć Kościoła i jest namaszczony Bożym Duchem.

Druga część uroczystości miała miejsce w restauracji „Zdrojowa” przy wspólnym stole z obiadem, kawą i ciastem. Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się do przeżywania wspólnie z nami naszej radości, o. Grzegorzowi, ks. Mateuszowi, siostrze zakonnej Ezechieli, br. Henrykowi Golliemu, przełożonemu Regionu Rybnickiego, oraz delegacjom braci i sióstr z sąsiednich wspólnot i wszystkim zaproszonym gościom. Szczególne podziękowanie składamy s. Helenie Młyńczyk, naszej przełożonej, za przygotowanie uroczystości i odpowiedzialność. A nam wszystkim „Niech Boża Trójca będzie nam wzorem do szukania jedności wśród różnorodności talentów i działań”.

s. Maria Mika

UROCZYSTOŚĆ ŚW. FRANCISZKA W PANEWNIKACH

3 października wieczorem w kościołach franciszkańskich odbywa się nabożeństwo *Transitus*, pamiątka śmierci św. Franciszka z Asyżu. Następnego dnia – 4 października – obchodzi się uroczystość naszego Zakonodawcy. Z tej okazji franciszkanie świeccy zebrali się w bazylice św. Ludwika w Panewnikach. Najpierw miała miejsce adoracja Najświętszego Sakramentu, którą poprowadził diakon Roch. Po adoracji o godz. 12 odprawiona zosta-

ła Msza św. dziękczynna w intencji I i III zakonu franciszkańskiego, którą pod przewodnictwem prowincjała o. Witosława Sztyka OFM sprawowali ojcowie z klasztoru wraz z asystentem Regionu Katowickiego o. Mironem Góreckim OFM. Homilię wygłosił o. Witosław.

Po uroczystej Eucharystii bracia i siostry FZŚ udali się na kalwarię, aby rozważyć część radosną Różańca. Modlitwę poprowadził o. Miron. Ten radosny dzień dopełniła agapa. Oprócz

poczęstunku i rozmów braterskich obejrzelśmy film o bł. Anieli Salawie pt. „Z nadmiaru Miłości”. Przełożona regionalna s. Ewa Ochman zaprosiła na to spotkanie reżysera filmu ks. Krzysztofa Gryza, który wprowadził nas w temat i historię powstania tego dzieła. Potem nastąpiła projekcja filmu, który jeszcze bardziej przybliżył nam postać patronki FZŚ w Polsce.

s. Cecylia C.

REKOLEKCJE W PANEWNIKACH

Tytuł rekolekcji: „Ze św. Franciszkiem uczymy się kochać Kościół Chrystusowy” nawiązywał do tegorocznego hasła roku liturgicznego: „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Ćwiczenia duchowej odnowy odbywały się od 2 do 5 października br. w Panewnikach. Nauki głosił o. Miron Górecki OFM, asystent Regionu Katowickiego. Uczestnikami rekolekcji byli siostry i bracia z regionów Katowickiego oraz Rybnickiego. W rekolekcjach uczestniczyła także swoją duchową obecnością w relikwiarzu nasza patronka bł. Aniela Salawa. Na początku krótką naukę skierowała do obecnych s. Ewa, przełożona RK.

W naukach rekolekcyjnych o. Miron ukazywał osobę św. Franciszka, który bardzo umiłował Kościół, i jak bardzo jest dla nas niedoścignionym wzorem. Naśladując go, nie można powiedzieć: Chrystus tak – Kościół nie. Święty Franciszek spotkał w Kościele Jezusa, dlatego naszym zadaniem jest na nowo odkryć Kościół jako miejsce Jego obecności. Przewodnikiem życia Biedaczyny była zawsze Ewangelia. To właśnie ona stała się regułą zarówno jego życia, jak i jego naśladowców. Ona powinna być również naszym drogowskazem, ponieważ jej zachowywanie było dla naszego Zakonodawcy równoznaczne ze słuchaniem Jezusa. Święty Franciszek odkrył, że wiążadłem, które motywuje Jezusa do pełnienia woli Ojca, jest miłość. To ta sama miłość, którą zostaliśmy obdarzeni we wszystkich momentach naszego istnienia. Ona właśnie stała się również motywem przewodnim nauczania Biedaczyny, np. podczas Pasterki, którą 800 lat temu zorganizował w Greccio. To wydarzenie było dla św. Franciszka i jemu współczesnych formą oddziaływania ewangelicznego i apostołskiego, które dzisiaj nazywamy rekolekcjami czy misjami. Zależało mu bowiem na odnowieniu wiary w ludzicę Bożym i pojednaniu go z Bogiem. Innym przykładem, podanym przez o. Mirona, w jaki sposób św. Franciszek umiłował Kościół, było bez-

graniczne posłuszeństwo Kościołowi. Po napisaniu Reguły udał się wraz z braćmi do papieża Innocentego III, aby ten zatwierdził to, co napisał. Z pokorą przyrzekł papieżowi i jego następcom posłuszeństwo i szacunek. Prosił również, aby papież wyznaczył któregoś z kardynałów, do którego mógłby się zwracać, gdy tylko zajdzie taka potrzeba, a ten w imieniu papieża będzie się troszczył o zakon. Franciszek nakazał braciom, aby do końca istnienia zakonu żyli i postępowali zawsze według nauki Kościoła katolickiego. A jeżeli któryś z braci postępowałby inaczej, ma być z zakonu wydalony. Rekolekcjonista przypomniał także, że nasz ojciec darzył wielkim szacunkiem dostojników i wszystkich kapłanów. Kiedy spotkał się z kapłanem, o którym powiedziano, że uczy-

nił nieprawość, ukląkł przed nim i ucałował mu ręce. Mówił przy tym, że nie wie, jakie są grzechy tego kapłana, ale wie, że przez jego ręce Chrystus przychodzi na ołtarz. Polecał szanować duchownych, nie tyle dla nich samych, bo mogą być grzesznikami, ale dla ich posługi Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa Chrystusa, które konsekrują na ołtarzach, sami spożywają i innym udzielają. Mówił również: „I bądźmy wszyscy mocno przekonani, że nikt nie może inaczej się zbawić, jak tylko przez święte słowa i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa, które duchowni głoszą, przekazują i udzielają” (2 LW 34).

Centralnym punktem rekolekcji były obchody ku czci św. Franciszka, które rozpoczęły się Mszą św. w wigilię uroczystości oraz następującym po niej nabożeństwem *Transitus*, czyli przejściem św. Franciszka z życia ziemskiego do życia w niebie. W dniu uroczystości najważniejszym punktem była Msza św., po której odmówiono Różaniec na drózkach różańcowych.

Program rekolekcji przepełniony był modlitwą, nie zabrakło również miłych spotkań przy kawie i herbacie. Rekolekcje zakończyły się błogostwem i rozesłaniem.

s. Irena Sornek

REKOLEKCJE W KOKOSZYCACH

Od poniedziałku 9 do czwartku 12 października odbywały się, po raz drugi w tym roku, rekolekcje dla członków oraz sympatyków FZS w domu rekolekcyjnym w Kokoszycach. Uczestniczyły w nich 42 osoby z regionów Rybnickiego i sąsiednich. Rekolekcje poprowadził o. Roman Celary OFM. Codziennie była Msza św. z jutrznią i homilią. W oprawie liturgiczną i śpiew włączali się bracia i siostry z poszczególnych wspólnot lokalnych, a posługę kościelną i ministranta pełnił br. Jan. We wtorek, środę i czwartek wysłuchaliśmy w sumie pięć konferencji o. Romana. Dodatkowo były: Droga Krzyżowa, Koronka do Bożego Miłosierdzia, Różaniec, nieszpory, adoracja Najświętszego Sakramentu i Apel Jasnogórski. Chętni mogli skorzystać z sakramentu spowiedzi, a w ostatnim dniu z sakramentu namaszczenia chorych.

W konferencjach o. Celary mówił o miłości i o naszej tożsamości. Pytanie: Kim ty jesteś, to pytanie o naszą tożsamość.

Człowiek ma wiedzę, ale nie zawsze potrafi z niej korzystać, nie zna swojej tożsamości. Europejczycy tracą swoją tożsamość. Od naszych wyborów zależy, jakim będziemy narodem – chrześcijańskim czy nie. Mamy codziennie się rozwijać, nie rezygnować z pracy nad sobą. Każdy nasz wybór powoduje, że albo idziemy do przodu, albo do tyłu. Przez dobry wybór stajemy się lepsi. Sensem naszego życia jest dążenie do świętości. Mamy się troszczyć nie tylko o swoje zbawienie, ale i o zbawienie innych.

Nasze rekolekcje zakończyliśmy wspólnym obiadem. Po powrocie do domu będziemy rozważać słowa skierowane do nas przez ojca rekolekcjonistę i wcielać je w codzienne życie. Dziękujemy o. Romanowi za poprowadzenie rekolekcji, gospodarzom miejsca za życzliwość i troskę o nas, sobie nawzajem za wspólną modlitwę i rodzinną atmosferę. Świętemu Franciszkowi, że nas w tym miejscu gromadzi każdego roku, a nade wszystko Panu Bogu i Matce Najświętszej za opiekę i błogosławieństwo w każdym dniu.

**s. Helena Młyńczyk,
sekretarz Regionu Rybnickiego**

17 września jest dla rodziny franciszkańskiej dniem szczególnym, ponieważ w liturgicznym kalendarzu franciszkańskim przypada święto Stygmatów św. Franciszka z Asyżu. Odwołuje się ono do wydarzenia z 1224 roku na górze La Verna, podczas którego św. Franciszek z Asyżu otrzymał dar stygmatów, ślady męki Chrystusa. Był to pierwszy historycznie udokumentowany przypadek tego typu mistycznego doświadczenia w historii chrześcijaństwa.

ŚWIĘTO STYGMATÓW ŚW. FRANCISZKA W GÓRKACH WIELKICH

Wyjątkowo w tym roku franciszkanie świeccy Regionu Bielsko-Żywieckiego spotkali się w przeddzień święta, w sobotę 16 września 2023 roku, aby uroczystie obchodzić je w kościele św. Jana Sarkandra w Górkach Wielkich.

To świętowanie miało szczególnie charakter, ponieważ tego dnia rozpoczęła się peregrynacja (po domach sióstr i braci wspólnot FZS naszego regionu) ikony *Pana Jezusa w objęciach św. Franciszka*, która zakończy się 17 września 2024 roku w kościele pw. Stygmatów św. Franciszka w Koszarawie Bystrej. Peregrynacja jest naszym włączeniem się w obchody franciszkańskiego jubileuszu 800. rocznicy otrzymania stygmatów męki Pańskiej przez św. Franciszka. Inicjatorem tego wydarzenia jest o. Innocenty Kielbasiewicz OFM, nasz asystent duchowy. Z racji rozpoczęcia peregrynacji ikona została umieszczona przed ołtarzem i towarzyszyła nam przez cały czas modlitwy.

Wszystkich obecnych przywitała przełożona regionalna s. Jadwiga Ku-

bica, podkreślając wzniosłość tego dnia. Spotkanie rozpoczęła adoracja Najświętszego Sakramentu, która tym razem miała odmienny charakter niż dotychczas, ponieważ modliliśmy się i uwielbialiśmy Boga w ciszy i skupieniu, tak jak nasz ojciec Franciszek trwał na modlitwie na górze La Verna przez 40 dni w samotności i milczeniu. Po adoracji, zakończonej błogosławieństwem eucharystycznym, uczestniczyliśmy we Mszy św., którą sprawował o. Innocenty. Wygłosił także słowo Boże, w którym zaznaczył, że Biedaczyna z Asyżu żył ze stygmatami męki Pańskiej dwa lata, ukrywając je. Dopiero po jego śmierci br. Elias, przełożony generalny, skierował do zakonu dokument informujący o noszonych przez św. Franciszka stygmatach. Potem kaznodzieja odniósł się do kwestii peregrynacji ikony. Peregrynacja oznacza dłuższą wędrówkę, podróż, a także pielgrzymkę. Nawiązując do peregrynacji ikony, powiedział, że my też peregrynujemy, pielgrzymujemy. Jesteśmy cały czas w drodze, jesteśmy pielgrzymami na tym świecie. Domownikami będziemy dopiero w niebie. A jeśli jesteśmy pielgrzymami, to nasze życie nieustannie się zmienia, czasami nawet burzliwie. Bóg daje nam siebie przez najrozmaitsze doświadczenia. W naszym sercu musi być wielkie pragnienie, aby na tej drodze nie stać, ale iść, to znaczy być Jego uczniami. Pan Bóg pokazuje nam drogę, którą mamy iść. Dziś przychodzi do nas słowo Boże – psalm, który mówi nam dosłownie: „Ty mi ukażesz ścieżkę życia: pełną radość w twojej obecności...” (16,11). Jeśli mówimy o naszej drodze, tym bardziej jeśli jesteśmy naśladowcami św. Franciszka, tym bardziej kiedy dzisiaj rozważamy tajemnice podobieństwa Franciszka do

Chrystusa Ukrzyżowanego, to musimy sobie uświadomić, że Franciszek nie otrzymałby stygmatów, gdyby nie poszedł drogą wskazaną przez Chrystusa – drogą Ewangelii. I chciemy iść drogą Ewangelii ze św. Franciszkiem, który jest dla nas przewodnikiem, nauczycielem, towarzyszem – zachęcał kaznodzieja. Pan Jezus mówi: „Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech mnie naśladuje” (Mk 8,34). Stawia więc nam wyzwanie. Jeśli chcesz pójść za Chrystusem, musisz poznać samego siebie. Święty Paweł Apostoł tak mówi o sobie: „Już nie ja żyję, ale żyje we mnie Chrystus” (Ga 2,20). Więc i ja chcę się zaprzeć samego siebie, aby mógł we mnie żyć Chrystus. Muszę stworzyć miejsce dla Chrystusa, a nie tworzyć iluzję, że jestem doskonały, samowystarczalny, bo wtedy nie ma już miejsca dla Chrystusa. Zbawiciel przychodzi do mnie z krzyżem – zastrzega ojciec – więc przyjmuję ten krzyż... Święty Franciszek w 1224 roku modląc się w samotności na górze Alwerni, prosił w głębokiej szczerości i prostocie swego serca: „O Panie mój, Jezu Chryste, proszę Cię, byś mi uczynił dwie łaski, nim umrę. Pierwszą, bym za życia uczuł w duszy i w ciele moim, o ile można, tę boleść, którą Ty, Panie słodki, wycierpiałeś w godzinie gorzkiej swej męki. Drugą, bym uczuł w sercu swoim, o ile można, tę miłość niezmierną, którą Ty, Synu Boży, tak zapłonąłeś, że ochotnie zniósłeś taką mękę za nas grzeszników” (*Kwiatki św. Franciszka*).

W tym miejscu kaznodzieja zaznaczył, że krzyż ofiarowania nie musi być krwawy, ale zawsze będzie dotkliwy. I podejmujemy wyzwanie, bo chcemy, jak Franciszek, przyjąć krzyż ze względu na Jezusa. Ten krzyż ma sens

i wartość zbawczą tylko wtedy, kiedy jest noszony i ofiarowany z miłości dla Chrystusa. Cierpienie nie uszlachetnia, bo jest konsekwencją grzechu pierwotnego. Dopiero cierpienie związane z Chrystusem nas uszlachetnia. Chrystus nas uświęca. Samo cierpienie jest tylko dotkliwym bólem. Jeśli nie poprosimy o łaskę miłości w tym cierpieniu, to wtedy zostajemy sami z cierpieniem. Franciszek przez swoje stygmaty uczy nas wielkiego pragnienia serca, żeby być zjednoczonym z Chrystusem. A konsekwencją zjednoczenia z Chrystusem będą pokój serca i radość. Jesteśmy w szkole św. Franciszka na drodze ku Chrystusowi. Chcemy wejść na tę drogę, zaprzeć się samego siebie, poznać siebie i rozeznaczyć, co jeszcze jest we mnie, co stanowi przeszkodę dla Chrystusa, by wejść do mojego serca, do mojego życia – pobudził nas do refleksji kaznodzieja, kończąc homilię.

Na zakończenie Mszy św. o. Innocenty odczytał list ministra prowincjalnego o. Witosława Szytyka OFM z okazji peregrynacji ikony. Skierował on do nas słowa podziękowania za wszelkie świadectwo życia i posługę, życząc, aby ta peregrynacja przyniosła błogosławione owoce dla Regionu, dla poszczególnych wspólnot oraz dla każdej siostry i każdego brata. Wyraził słowa podzię-

kowania naszym duszpasterzom, szczególnie księżom proboszczom, którzy towarzyszą nam we wspólnotach parafialnych. Słowa podziękowania przekazał również o. Innocentemu za przygotowanie peregrynacji i opracowanie Modlitewnika peregrynacyjnego. Minister prowincjalny, życząc, aby towarzyszyło nam orędownictwo naszych świętych: bł. Anieli Salawy i św. Jana Pawła II, udzielił nam i naszym duszpasterzom błogosławieństwa, za co z serca dziękujemy, zapewniając o wdzięcznej pa-

**ABY ZACHOWAĆ DUCHA
ŚWIĘTEJ MODLITWY
I POBOŻNOŚCI**

MODLITEWNIK
PEREGRYNACJI IKONY PANA JEZUSA
W OBJĘCIACH ŚW. FRANCISZKA Z ASYZU

2023 - GÓRKI WIELKIE 17 WRZEŚNIA - 2024

mięci w modlitwie. Po odczytaniu listu o. Innocenty odmówił Modlitwę peregrynacyjną do św. Franciszka i udzielił uroczystego błogosławieństwa jego relikwiami.

Nie sposób pominąć faktu, że w czasie Mszy św. przeżywaliśmy również radość przyjęcia do nowicjatu s. Sabiny ze wspólnoty miejscowej przy parafii św. Elżbiety w Cieszynie. Z tej okazji życzymy siostrze zdroju łask niebieskich, entuzjazmu w kroczeniu śladami św. Franciszka oraz opieki Królowej Zakonu Serafickiego.

Po Mszy św. uczestniczyliśmy w braterskim spotkaniu. Wysłuchaliśmy konferencji na temat stygmatów św. Franciszka, przygotowanej przez br. Łukasza ze wspólnoty przy parafii pw. Wszystkich Świętych w Górkach Wielkich. Następnie głos zabrał o. Innocenty i przedstawił sprawy organizacyjne związane z peregrynacją ikony, a przedstawicielom wspólnot zostały rozdane Modlitewniki peregrynacyjne. Są one bardzo bogate w swej treści, bo oprócz modlitw św. Franciszka, jak i tych kierowanych do Boga za jego przyczyną, o. Innocenty umieścił również kilka świadectw biograficznych. Jak pisze autor Modlitewnika: „Podjęmując lekturę już choćby tych kilku fragmentów tekstów wczesnofranciszkańskich, zauważamy, z jak wielkim entuzjazmem opowiadają one o tym,

co dokonało się w życiu św. Franciszka i jego pierwszych towarzyszy”.

Następnie na okoliczność zbliżającego się święta św. Franciszka, które obchodzimy 4 października we własnych wspólnotach, o. Innocenty przekazał na ręce przedstawicieli wspólnot listy skierowane do księży proboszczów oraz opiekunów wspólnot. Podarował również Modlitewniki.

Na zakończenie spotkania przełożona regionalna podziękowała obecnym za przybycie, a szczególne słowa podziękowania skierowała do asystenta za wielki trud zorganizowania peregrynacji. Dziękujemy wspólnocie miejscowej z s. Pelagią na czele za trud przygotowania sali na to piękne wydarzenie. Wdzięcznymi sercami dziękujemy drogiemu ojcu asystentowi za świadectwo swojej miłości do Chrystusa i św. Franciszka, która

owocuje tyloma inicjatywami i wydarzeniami w naszym Regionie. Za entuzjazm, który przekłada się na ciężką pracę w Regionie, składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

Franciszek często powtarzał: „Co do mnie, to nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża naszego Pana Jezusa Chrystusa” (Ga 6,14). Należy podkreślić, że nasz Patriarcha w sposób szczególny ukochał Chrystusa Ukrzyżowanego. Idąc więc za Zbawicielem śladami św. Franciszka, uczynmy miejsce w naszym sercu dla Chrystusa Ukrzyżowanego, a nasze cierpienie będzie miało sens i moc zbawczą. Konsekwencją zjednoczenia z Chrystusem będą pokój serca i radość.

**s. Elżbieta Podhorodecka,
sekretarz Regionu
Bielsko-Żywieckiego**

IMIENINY O. INNOCENTEGO

W sobotę 12 sierpnia br. asystent Regionu Bielsko-Żywieckiego o. Innocenty Kielbasiewicz OFM obchodził swoje imieniny zakonne. Z tej okazji franciszkanie świeccy z całego Regionu oraz parafianie licznie uczestniczyli we Mszy św. w kościele pw. św. Jana Sarkandra w Górkach Wielkich. Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił sam Solenizant. Na początku Mszy św. proboszcz parafii o. Ignacy Winiarski OFM powiedział, że gromadzimy się wokół ołtarza, aby w sposób szczególny dziękować Bogu za dar powołania zakonnego i kapłańskiego o. Innocentego. Ojciec Ignacy w imieniu swoim, wspólnoty klasztornej oraz FZŚ dziękował solenizantowi za jego posługę sprawowaną w różnych wymiarach i miejscach oraz życzył mu wielu sił i błogosławieństwa na każdy dzień kapłańskiej i zakonnej posługi. Przed błogosławieństwem przełożona regionalna s. Jadwiga Kubica, goście oraz przedstawiciele wspólnot składali czcigodnemu solenizantowi najserdeczniejsze życzenia. Ojciec Innocenty zaprosił obecnych do salki na spotkanie braterskie z poczęstunkiem, które upłynęło w radosnej atmosferze.

Czcigodny Ojczy, dziękujemy za Twój trud, zaangażowanie i entuzjazm, które nam się udzielają. Dziękujemy, że uczysz nas, jak dzisiaj być towarzyszami Biedaczyny na drogach współczesnego świata. Życzymy zdroju łask niebieskich, nieustannej opieki Królowej Zakonu Serafickiego, byś nigdy nie przestawał być dla nas przykładem gorliwości i poświęcenia. Życzymy radości z pełnionej posługi, a w podzięce wdzięcznymi sercami otaczamy Ciebie modlitwą i wołamy niech Pokój i Dobro zawsze będą z Tobą.

franciszkanie świeccy
Regionu Bielsko-Żywieckiego

NOC POKUTY W TURZY ŚLĄSKIEJ

W sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Turzy Śląskiej każdego miesiąca z 29 dnia na 30 odbywają się noce pokuty. Wtedy przybywają licznie pielgrzymi z całej archidiecezji katowickiej, aby przeproszać za swoje grzechy i wypraszać potrzebne łaski za przyczyną Pani Fatimskiej. Wrześniowa nocy pokuty jest wyjątkowa, bo od wielu lat czynnie uczestniczą w niej franciszkanie świeccy regionów Rybnickiego, Katowickiego i Bielsko-Żywieckiego ze swymi asystentami duchowymi. Z nami w tym dniu modlił się asystent regionalny o. Grzegorz Czepiel OFM. Piękna pogoda sprawiła, że w tym roku było nas bardzo dużo.

O godz. 19 bracia i siostry FZŚ z Regionu Rybnickiego prowadzili Różaniec do Siedmiu Boleści Matki Bożej. Rozważania do każdej boleści przygotowała s. Cecylia. Potem przełożony Regionu Rybnickiego br. Henryk Golli poprowadził Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Wszystkich zebranych w świątyni serdecznie powitał miejscowy kapłan, po czym nastąpiło odsłonięcie obrazu MB Fatimskiej. To bardzo podniosła chwila, gdy powoli ukazuje się nam postać naszej najlepszej Mamy,

do której przybyliśmy z naszymi troskami i radościami, aby Jej to wszystko powierzyć. Przez modlitwę przygotowaliśmy się do uroczystej Eucharystii. Homilię wygłosił o. Grzegorz, który powiedział m.in.: „Gromadzi nas tu noc pokuty, a towarzyszą nam święci archaniołowie i św. Franciszek, który prowadził życie pokuty. Taki człowiek budzi w świecie niepokój. Takim był nasz patron. Nie jest on tylko, jak uważa świat, od ptaszków... Na czym polegała świętość Franciszka i jego życie pokuty? On szedł tam, gdzie nikt nie chciał iść, do trędowatych, biednych, bo w nich widział Jezusa. Wyrzekł się wszystkiego, co ziemskie. Wzywał do cierpliwości, łagodności, pokoju, miłosierdzia. Dzisiaj tego ludziom brak. Święty Franciszek był w pełni oddany Bogu. Bez tego nie można odnaleźć sensu życia i szczęśliwości. Franciszek chlubił się tym, co Bóg uczynił dla człowieka. Chlubił się krzyżem Chrystusa. Pokutę trzeba podjąć z cierpliwością. Mamy wziąć to brzemie Chrystusa i znaleźć prawdziwe ukojenie dla dusz naszych”.

Po Mszy św. nastąpiła godzina prześlągania, potem procesja z Naj-

świętszym Sakramentem, po której była przerwa, a o 23.30 franciszkanie świeccy prowadzili część bolesną Różańca. O północy Msza św. z homilią miejscowego proboszcza ks. Wiesława o Matce Najświętszej, po czym nabożeństwo do Matki Bożej z Syrakuz i procesja z Jej figurą; końcowa modlitwa w kościele, błogosławieństwo i zasłonięcie obrazu Matki Bożej Fatimskiej. Około 2.00 w sobotę zakończyła się noc pokuty.

s. Helena Młyńczyk

SPOTKANIE W LUBOMI

Franciszkanie świeccy ze wspólnot Regionu Rybnickiego na corocznym oddaniu czci Najświętszemu Sercu Pana Jezusa i Niepokalanemu Sercu Maryi w parafii pw. św. Marii Magdaleny w Lubomi spotkali się już po raz 22. W tym roku uroczystość ta odbyła się w sobotę 10 czerwca. Wszystkich obecnych przywitał ks. proboszcz Jacek Starosta i przekazał dalsze prowadzenie spotkania naszej wspólnoty. Stałym elementem tego dnia są modlitwa jutrzni i Różaniec odmawiany przed Najświętszym Sakramentem. Rozważaliśmy tajemnice radosne, prosząc o pokój dla Ukrainy, naszej ojczyzny i na całym świecie. Asystent duchowy o. Grzegorz Czepiel OFM polecił wszystkim obecnych w kościele w Litanii do św. Franciszka. Na zakończenie nabożeństwa przed błogosławieństwem poświęciliśmy się Niepokalanemu Sercu Maryi, odmawiając Akt osobistego zawierzenia wg św. Ludwika Marii Grigniona de Montfort i oddając się w macierzyńską niewolę miłości, aby przez Niepokalaną stać się własnością Serca Jezusowego. Centralną częścią spotkania była Msza św., którą sprawowali o. Grzegorz i ks. senior Kazimierz Fyrla, polecający Bożemu Miłosierdziu wszystkich zmarłych tercjarzy z naszej parafii.

Po Mszy św. przeszliśmy do domu parafialnego, gdzie dmówiliśmy „Anioł Pański”, a następnie przy poczęstunku wysłuchaliśmy konferencji mistrza ds. formacji s. Cecylii Chmielińskiej wraz z komentarzem o. Grzegorza. W imieniu przełożonej wspólnoty s. Beaty Świerczek pragnę serdecznie podziękować wszystkim, którzy przybyli na spotkanie, oraz wszystkim, którzy pomogli w organizacji tego wydarzenia.

br. Henryk Goll

ODESZLI DO DOMU OJCA Z FZŚ PRZY PARAFIACH:

św. Floriana w Chorzowie

- s. Stanisława Młyńczyk, lat 86, w FZŚ 28 lat

św. Wojciecha i św. Katarzyny w Jaworznie

- s. Krystyna Majewska, lat 88, w FZŚ 40 lat

MB Częstochowskiej w Katowicach-Podlesiu

- s. Krystyna Głodowska, lat 89, w FZŚ 24 lata

MB Fatimskiej w Turzy Śląskiej

- s. Gertruda Kożuch, lat 88, w FZŚ 32 lata

św. Ludwika i Wniebowzięcia NMP w Katowicach-Panewnikach

- s. Leokadia Brzezina, lat 91, w FZŚ 27 lat

św. Józefa w Sadowie

- s. Teresa Kandzia, lat 64, w FZŚ 26 lat

Wniebowzięcia NMP w Olszynie

- s. Halina Szweda, w FZŚ 13 lat

św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Woźnikach

- s. Róża Rupik, lat 87, w FZŚ 18 lat

Niepokalanego Serca NMP w Książnicach

- s. Elżbieta Matuszczyk, lat 69, we FZŚ 30 lat

św. Franciszka z Asyżu w Bielsku-Białej-Wapienicy

- s. Stanisława Knapek, lat 93, we FZŚ 22 lata

MB Różańcowej w Moszczenicy Śląskiej

- s. Krystyna Kielkowska, lat 84, w FZŚ 20 lat

MB Różańcowej w Rybniku-Niedobczycach

- s. Krystyna Ciszewska, lat 79, w FZŚ 22 lata

*Wieczny odpoczynek
racz im dać Panie...*

KAPITUŁA WYBORCZA WE WSPÓLNOCIE FZŚ W STANOWICACH

S iódma kapituła wyborcza wspólnoty odbyła się 24 czerwca br. Przybyli na nią asystent regionalny o. Grzegorz Czepiel OFM, przełożony Regionu Rybnickiego br. Henryk Golli, członkini Rady Regionu s. Cecylia Chmielińska oraz delegacja z parafii w Leszczynach. Kapituła rozpoczęła się modlitwą jutrzni, następnie Eucharystię sprawował ks. proboszcz Dariusz Gembala, który od pięciu lat jest opiekunem wspólnoty, jak i członkiem naszej rodziny franciszkańskiej.

Po Mszy św. udaliśmy się do salki na kapitułę. Spotkanie rozpoczęliśmy od rozmowy przy stole, przy którym przełożona s. Adelajda Tumułka oraz skarbnik s. Teresa Podlejska złożyły sprawozdanie ze swojej działalności w kończącej się

kadencji. Rozmawialiśmy o życiu, działalności oraz naszej formacji, po czym przystąpiliśmy do wyborów nowej rady.

Na wstępie odmówiliśmy modlitwę do Ducha Świętego. Głosowanie miało przebieg jawny. Poprzez aklamację zostali wybrani: na przełożoną – s. Teresa Kieś, jej zastępcę – s. Barbara Gancarek, na sekretarza – br. Eugeniusz Stolarz, na skarbnika – s. Teresa Podlejska, na mistrza formacji – ks. proboszcz Dariusz Gembala. Po zakończonych obrzędach wyborczych zatwierdzono wybór nowej rady.

Był czas na gratulacje, wspólne świętowanie oraz braterskie rozmowy. Kapitułę zakończono błogosławieństwem udzielonym przez o. Grzegorza oraz ks. Dariusza.

SPOTKANIE BRATERSKIE W STANOWICACH

O dbyło się ono 16 września br., a przybyła na nie grupa ok. 50 tercjarzy z okolicznych wspólnot Regionu Rybnickiego. Spotkanie w kościele św. Jacka rozpoczął występ Antoniego Rybnickiego, który w tym roku przyjął sakrament I Komunii św. i od kilku miesięcy postępuje w kościele jako ministrant. Najpierw przy wystawionym Najświętszym Sakramencie odmówiono jutrznię, po czym o. Grzegorz Czepiel OFM oraz ks. proboszcz Dariusz Gembala sprawowali Eucharystię, podczas której nastąpiło przyjęcie do postulatu dwóch siostr z parafii w Książenicach. Po Mszy św. podczas śpiewu „Pieśni słonecznej” uczciliśmy relikwie św. Franciszka.

Następnie wspólnota udała się do znajdującego się nieopodal budynku OSP, gdzie uczestniczyła w agapie i spotkaniu formacyjnym. Szczególne podziękowania składamy strażakom OSP, paniom Zespołu Charytatywnego oraz ministrantom. Warto podkreślić wartość wsparcia modlitewnego naszych chorych i seniorów wspólnoty. Ważne są drobne gesty pamięci, rozmowy telefo-

niczne, odwiedziny... Nasza najstarsza siostra, pierwsza przełożona wspólnoty, s. Stefania Penkała przez swą modlitwę i mocną duchowość franciszkańską wniosła w to spotkanie ogromny wkład. Wszyscy cieszyliśmy się obecnością br.

Henryka Pawlusa, seniora z Leszczyn. Ufamy, że to spotkanie dobrze wpisało się w historię naszej wspólnoty, parafii oraz regionu.

s. Teresa Kieś

ŚWIĘTO NMP ANIELSKIEJ Z PORCJUNKULI

W środę 2 sierpnia br. franciszkanie świeccy z Regionu Rybnickiego spotkali się w kościele pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Rybniku-Zamysłowie, aby razem przeżyć odpust Porcjunkuli. Świętowanie rozpoczęło się liturgią godzin, którą prowadziła s. Cecylia. Potem uczestniczyliśmy w Mszy św., którą sprawował misjonarz o. Kordian Merta OFM w asyście o. Grzegorza Czepiela OFM. W homilii wygłoszonej przez o. Kordiana usłyszeliśmy m.in.: że musimy myśleć, analizować słowo Boże, gdyż każdy jest powołany, aby je rozważyć w swoim sercu.

Po homilii z wielką radością powitaliśmy w naszym zakonie nowych członków... nastąpiła ceremonia przyjęcia do postulatu i nowicjatu oraz złożenia profesji. Po zakończeniu Eucharystii było wystawienie Najświętszego Sakramentu oraz odmówienie Litanii do Matki Boskiej i końcowe błogosławieństwo.

Z kościoła udaliśmy się do przyklasztornego ogrodu na przygotowany dla nas poczęstunek, przy którym mogliśmy wysłuchać relacji o. Kordiana z misji w Afryce. Był to radosny czas wspólnej modlitwy i braterstwa.

Serdeczne podziękowania współnauce miejscowej za przygotowanie spotkania.

s. Barbara Niczke

ASYŻ – SPOTKANIE ZE ŚW. FRANCISZKIEM

Każda podróż, szczególnie do Włoch, determinowana jest pewnymi czynnikami historycznymi, które są istotne z punktu widzenia odwiedzającego ten kraj. Najczęściej zwraca się uwagę na miejsca zaplanowane do odwiedzenia. Bezpośrednio związane jest z tym odpowiednie przygotowanie się pod względem teoretycznym. Nasza podróż do Asyżu była indywidualna i rozpatrywana w kilku aspektach. Jako uczestnicy wielu pielgrzymek zagranicznych, z ogromnym podziwem ocenialiśmy położenie włoskiego miasta

Asyż w prowincji Perugia. To rejon bardzo ciekawy z niezwyklejmi warunkami środowiskowymi.

W dwupoziomowej bazylice św. Franciszka podziwialiśmy bogactwo architektury i sztuki stylów romańskiego i gotyckiego, największych artystów średniowiecznej Italii, a przede wszystkim doświadczyliśmy niezwyklej czułości Boga. Na freskach nawy głównej widnieją znaki męki ciała św. Francisz-

ka. Nad ołtarzem głównym ukazane są życie i zmagania świętego w naśladowaniu ubożego Chrystusa aż do chwaly w niebie. Tam też ukazane są między innymi rady ewangeliczne: posłuszeństwo, ubóstwo i czystość, a także droga nawrócenia Franciszka poprzez rozpamiętywanie dzieciństwa Chrystusa, które było inspiracją robienia szopek bożonarodzeniowych. Freski zdobiące ściany bazyliki poświęcone są także św. bp. Stanisławowi, patronowi Polski.

Od czasu ustanowienia św. Franciszka patronem Włoch przy wejściu do kaplicy Grobu płonie lampa oliwna. Duże wrażenie wywarła na nas sala Relikwii, w której przechowywane są przedmioty używane przez św. Franciszka: tunika, sandały, włosiennica, jako znak pokuty i umartwienia, oraz korporaly i reguła zakonna.

Chwila zadumy w bazylice Matki Boskiej Anielskiej i w Porcjunkuli, gdzie bierze początek życie franciszkańskie, dostarczyła nam prawdziwej duchowej radości i entuzjazmu ze spotkania ze św. Franciszkiem. We wszystkich tych miejscach modliliśmy się w osobistych intencjach.

br. Piotr Korzekwa

PIKNIK FRANCISZKAŃSKI

Rozpoczęło się od przygotowań, spotkań organizacyjnych w gronie franciszkanów świeckich Istebnej i Koniakowa oraz wolontariuszy od pozyskiwania środków i sponsorów, jak również uzgodnień z księdzem proboszczem parafii w Istebnej, władzami Gminy, Kołem Gospodyń Wiejskich, wolontariuszami, twórcami i artystami. A potem praca...

Piknik odbył się w sobotę 5 sierpnia br., a rozpoczął się od Mszy św. w kościele Dobrego Pasterza w Istebnej, którą sprawowali asystent RK o. Miron Górecki OFM oraz o. Syrach Janicki OFM i o. Zbigniew Kołodziejczyk OFMcap. Następne punkty wydarzenia miały miejsce w „Amfiteatrze Pod Skocznią”. Scenę dekorowały obrazy artysty ludowego Jakuba Gazurka, rzeźby w drewnie Pawła Jałowicza oraz różnorodne koronki i koszyki. Natomiast pyszne ciasto przygotowały panie z Koła Gospodyń Wiejskich. Sam piknik rozpoczął o. Wit Chlondowski OFM konferencją o franciszkańskim 800-leciu w zakonach św. Franciszka. Prezentację tradycji i kultury regionu przedstawiła Katarzyna Rudzka, a całość prowadził Piotr Macoszek.

Wbrew prognozom deszcz nie padał, atrakcji było co nie miara, a frekwencja?... dopisała.

br. Marian Honkisz

PLAN SPOTKAŃ REGIONU LUBLINIECKO-TARNOGÓRSKIEGO FZŚ W 2024 ROKU

Miejsce	Data	Godzina	Cel	Oprawa Mszy św.
Lubliniec	13.01	14.00	Msza św. + spotkanie opłatkowe Regionu	Lubliniec
Lubliniec	16.02	15.00	Wielkopostny dzień skupienia	Saków
Lubliniec	6.04	11.00	Spotkanie przy „święconym”	Strzybnica
Góra Św. Anny	20.05	9.00	Obchody kalwaryjskie dla FZŚ	
Góra Św. Anny	7.06	19.30	Msza św. i czuwanie I-piątkowe	Lubecko
Lubecko	17.06	15.00	Msza św. z okazji wspomnienia św. Brata Alberta	Kalety
Lubliniec	21–23.06	10.00	Rekolekcje i Kapituła Regionu	
Pawętki	20.07	10.00	Ogólnopolska Pielgrzymka FZŚ na Jasną Górę	
Częstochowa	2.08	18.00	Msza św. z okazji odpustu Porcjunkuli	Lubecko
Lubecko	9.09	15.00	Msza św. i spotkanie we wspomnienie bł. Anieli Salawy	Lubliniec
Lubliniec	3.10	17.00	Msza św. i <i>Transitus</i>	Kalety
Kalety	22.10	15.00	Msza św. z okazji wspomnienia św. Jana Pawła II	Strzebiń
Lubliniec	16.11	15.00	– Patrona Regionu	Lubliniec
Lubliniec	27.12	12.00	Msza św. z okazji wspomnienia św. Elżbiety Węgierskiej	Rusinowice
Rusinowice	27.12	12.00	Adoracja przy żłóbku i Msza św.	Strzebiń

UWAGI: 31.12.2023 – termin składania sprawozdań rocznych
15.05.2024 – termin zgłaszania na rekolekcje Regionu

REKOLEKCJE FZŚ W 2024 ROKU

Panewniki

– Siostry Służebniczki (tel. 32 252 54 93)
14–17 marca; 28–31 maja; 19–22 września
(rozpoczęcie o 18.00, zakończenie o 13.00)

Będzin-Grodziec:

30.08–1.09 (rozpoczęcie g. 10.00)

DLA RYCERZY ŚW. FRANCISZKA

Istebna:

3–11 lutego; 3–11 sierpnia

Kokoszyce – tel. 519 546 237

8–11 kwietnia

Piekary Śl. (dom rekolekcyjny „Nazaret”, tel. 32 281 03 20)

7–10 października

Górki Wielkie, klasztor franciszkanów

- 13–15.03 – wielkopostne (temat: Stygmaty św. Franciszka) – rozpoczęcie każdego dnia o 9.00, a zakończenie o 15.00 Koronką do Miłosierdzia Bożego
- 9–11.09 – formacyjne dla kandydatów (postulat), nowicjuszy (nowicjat) oraz chętnych profesów – rozpoczęcie każdego dnia o 9.00, a zakończenie o 15.00 Koronką do Miłosierdzia Bożego

SZKOLENIA FORMACYJNE W ROKU 2024

REGION KATOWICKI – Panewniki (rozpoczęcie Mszą św. o 9.00)

dla przełożonych i odpowiedzialnych za formację:

16.03 – okręgi: chorzowsko-bytomski tyski, pszczyński
23.03 – okręgi: rudzki, sosnowiecki, katowicki

dla sekretarzy i skarbników:

16.11 – okręgi: katowicki, tyski, pszczyński
23.11 – okręgi: rudzki, sosnowiecki, chorzowsko-bytomski

NOWICJAT: w każdą 2. sobotę miesiąca w Panewnikach

12.00 – Msza św. bazylice panewnickiej
13.00 – spotkanie w domu parafialnym

REGION BIELSKO-ŻYWIECKI

dla przełożonych wspólnot miejscowych, ich zastępców i sekretarzy

17.02 – Górki Wielkie, św. Jana Sarkandra, g. 10.30 Msza św.

dla mistrzów formacji we wspólnotach miejscowych

23.11 – Górki Wielkie, św. Jana Sarkandra, g. 10.30, Msza św.

REGION RYBNICKI

dla rad wspólnot miejscowych

10.02 – Rybnik-Zamysłów, Niepokalanego Poczęcia NMP, g. 8.00
9.11 – Rybnik-Zamysłów, Niepokalanego Poczęcia NMP, g. 8.00

**PODCZAS SPOTKANIA BRATERSKIEGO W STANOWICACH
16 WRZEŚNIA 2023 R. (s. 31)**

SPOTKANIE W RYBNIKU-ZAMYSŁOWIE, 2 SIERPNIĄ 2023 R. (s. 32)

**95-LECIE WSPÓLNOTY FZŚ
PRZY PARAFII ŚW. MIKOŁAJA
W LUBLIŃCU
– MSZA ŚW. W DOMU ZAKONNYM
W LUBLIŃCU (s. 21)**

**50-LECIE
WSPÓLNOTY FZŚ
PRZY PARAFI NSPJ
W JASTRZĘBIU-ZDROJU
(s. 22)**

PEREGRYNACJA IKONY PANA JEZUSA
W OBJĘCIACH ŚW. FRANCISZKA
W REGIONIE BIELSKO-ŻYWIECKIM,
KTÓRA ZAKOŃCZY SIĘ 17.09.2024 R.,
W 800. ROCZNICĘ OTRZYMANIA
STYGMATÓW PRZEZ ŚW. FRANCISZKA
Z ASYŻU
(ss. 26–28)

UCZESTNICY UROCZYSTOŚCI ŚW. FRANCISZKA W PANEWNIKACH,
4 PAŹDZIERNIKA 2023 R. (s. 24)

UCZESTNICY REKOLEKЦИИ U SIÓSTR SŁUŻEBNICZEK W PANEWNIKACH,
2–5 PAŹDZIERNIKA 2023 R. (s. 25)

